

CATONIUS, NICOLAUS HOLGERI

Troijenborgh, thet är, En sanferdigh
tragœdia om Troiæ stadz ömkeligha
förstöring, som aff de græker skedde
för Helenæ skull som Paris den
trojanische forste medh list bortförde:
hwilken på rijm vthsa

[1632]

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

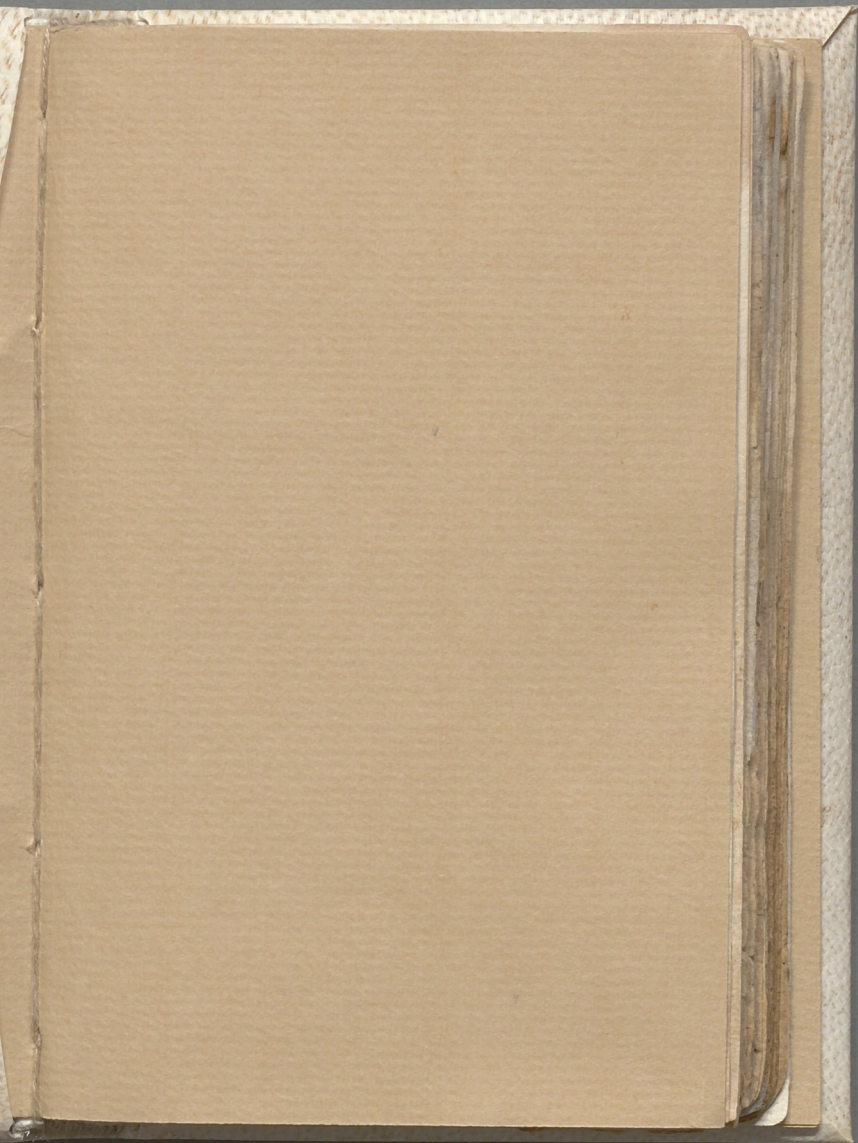

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

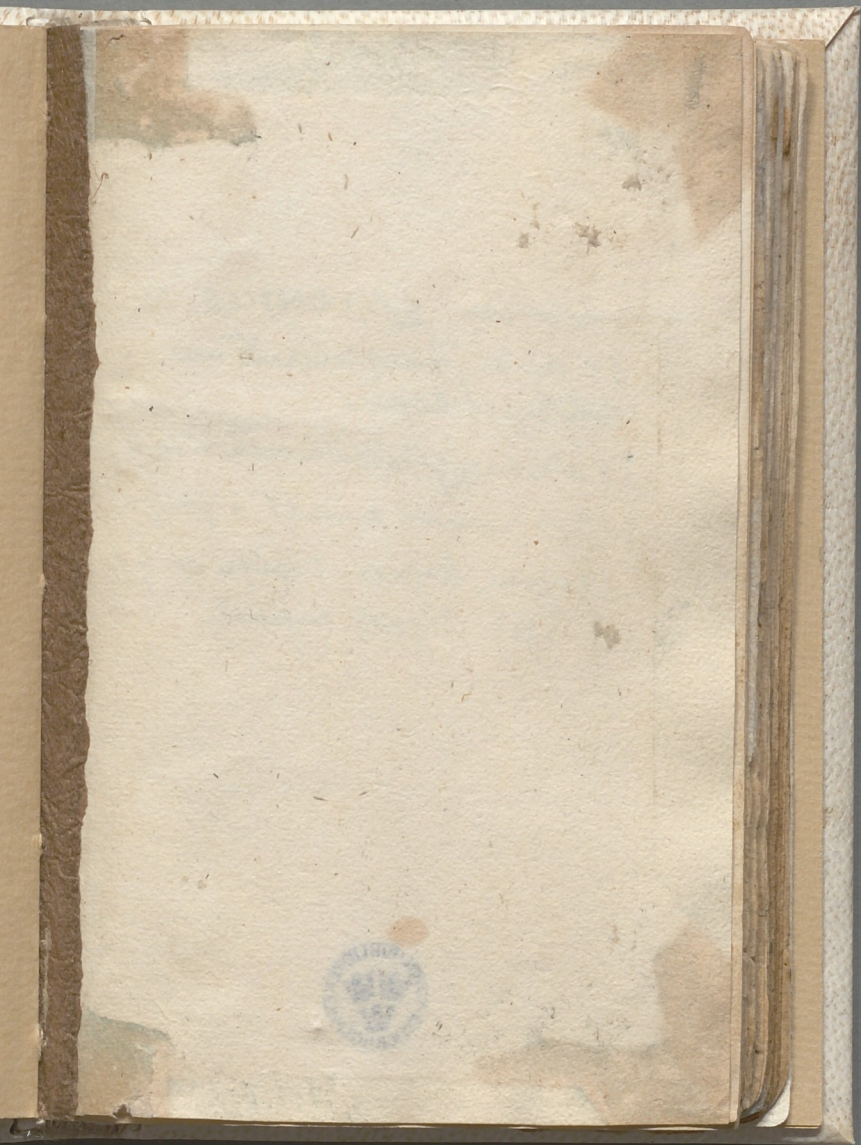
F. 1700

Via. Sv.

Drain.

För 1700.
Vitt. Sv.
Dram.

R. F. 8 utsläkt

F 1700

2197

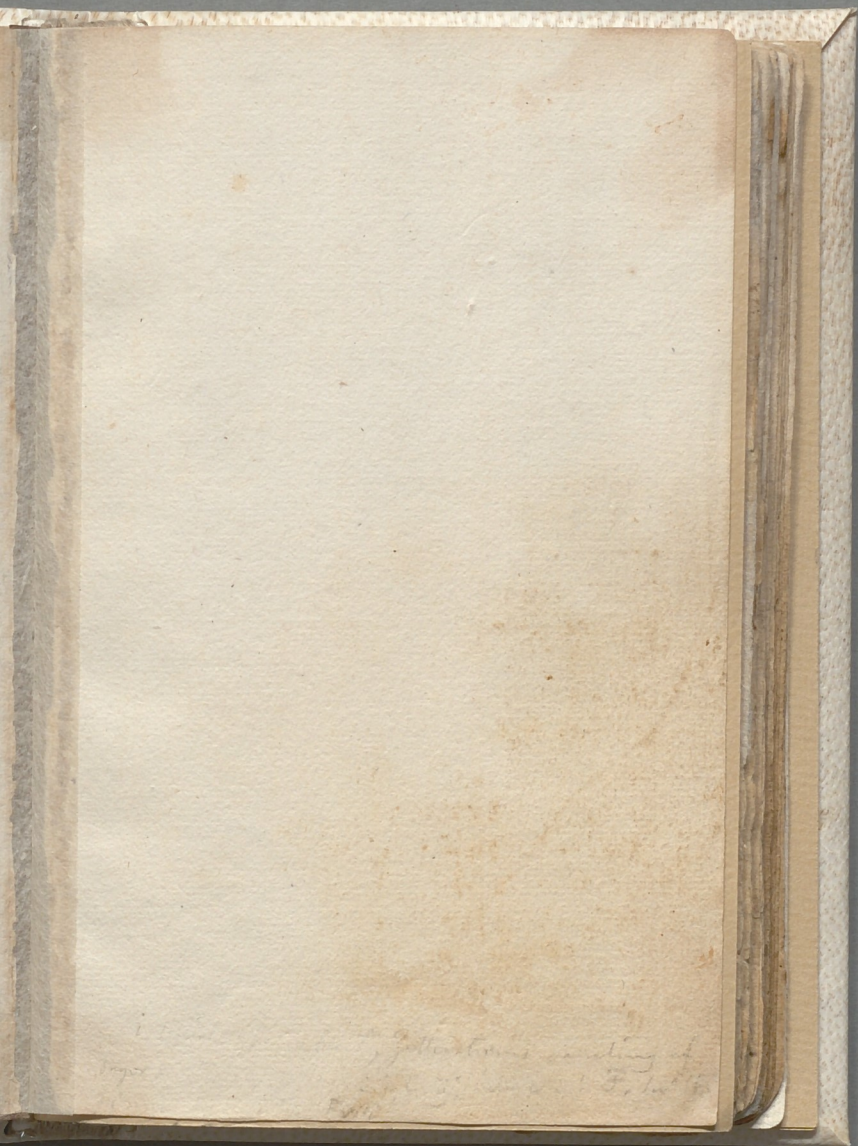
~~HOLGER~~ CATONIUS, N.

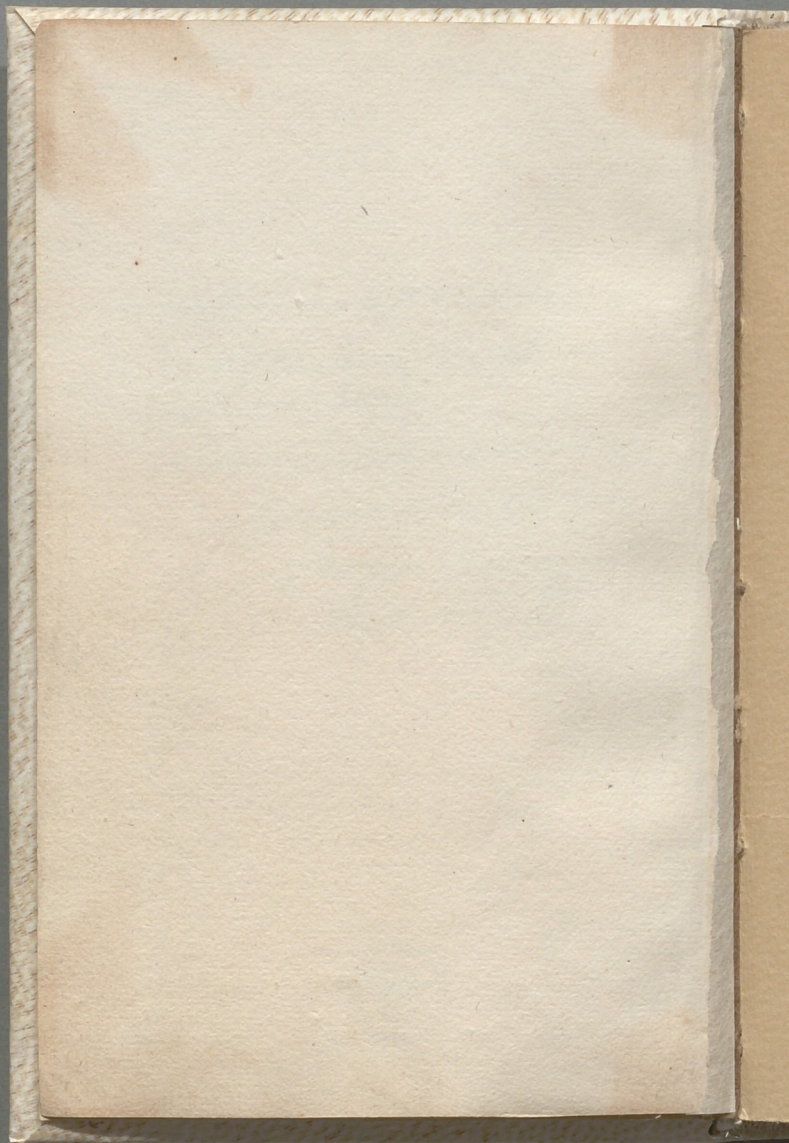
- K. 84 defekt, kompletteradt med
fotolitograf. kopra
F 8 saknas; [fotolitograf. kopra bilaga] ^{xerox insatt 1982}
G 1, 3, 4 finnas endast i foto-
litograf. kopior; kopian av G 4
är efter defekt original.

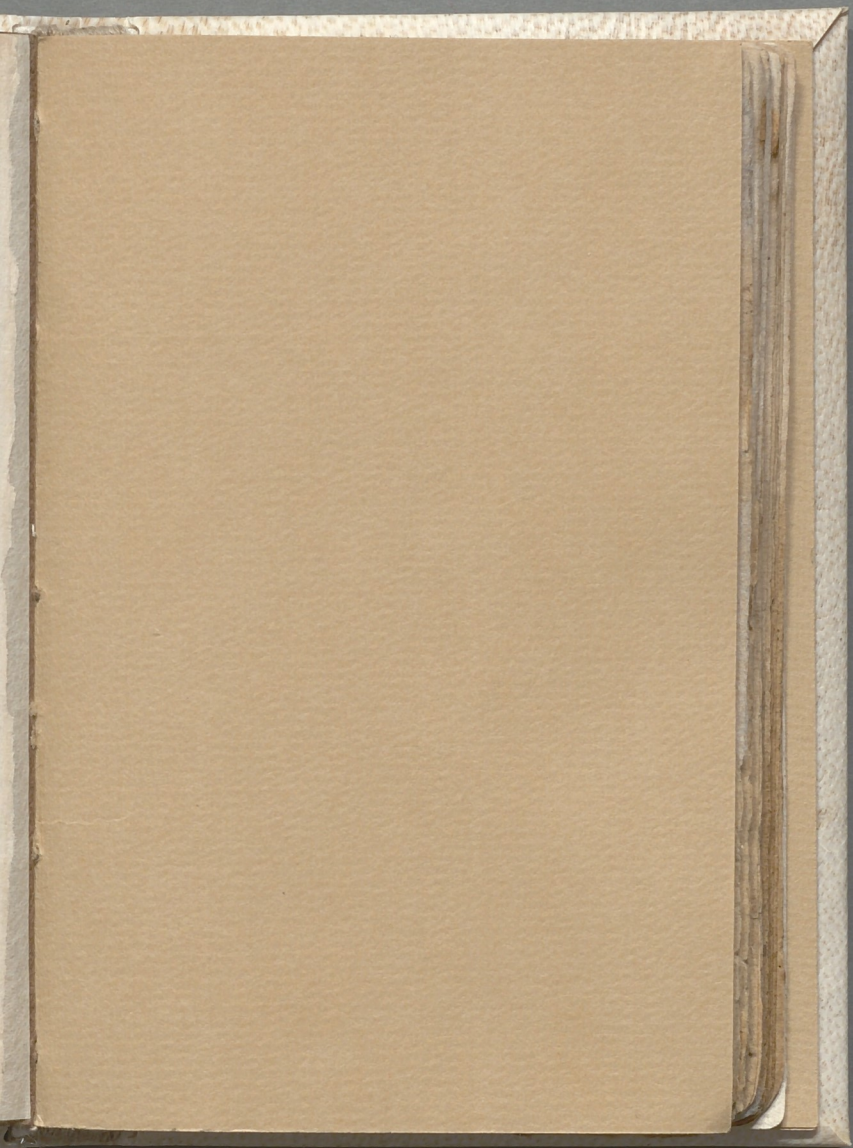
Ent. Kallija:

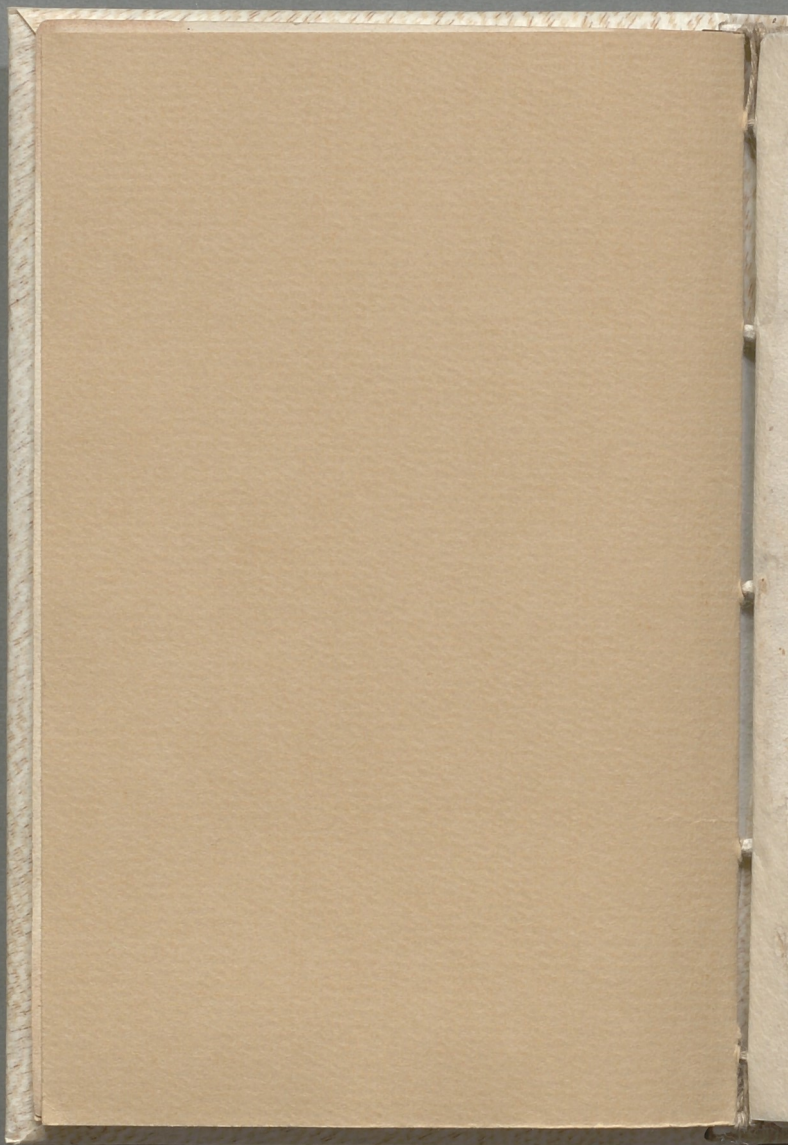
Catonius, Nicolaus Hol-
geri.

Trojenborggh/

Thet år/

En sanferdigh Tragœdia

Om

TROJÆ

Stads ömfeligha försöring/

som aff de Græker skedde för HÆ-

LENÆ skull som PARIS

den Trojanische Jorste

medh list bort

förde:

Swilken på Rüm vrbat/

Och hällen är i Calmar den

21. Junij när Synodus war

ändade 1632.

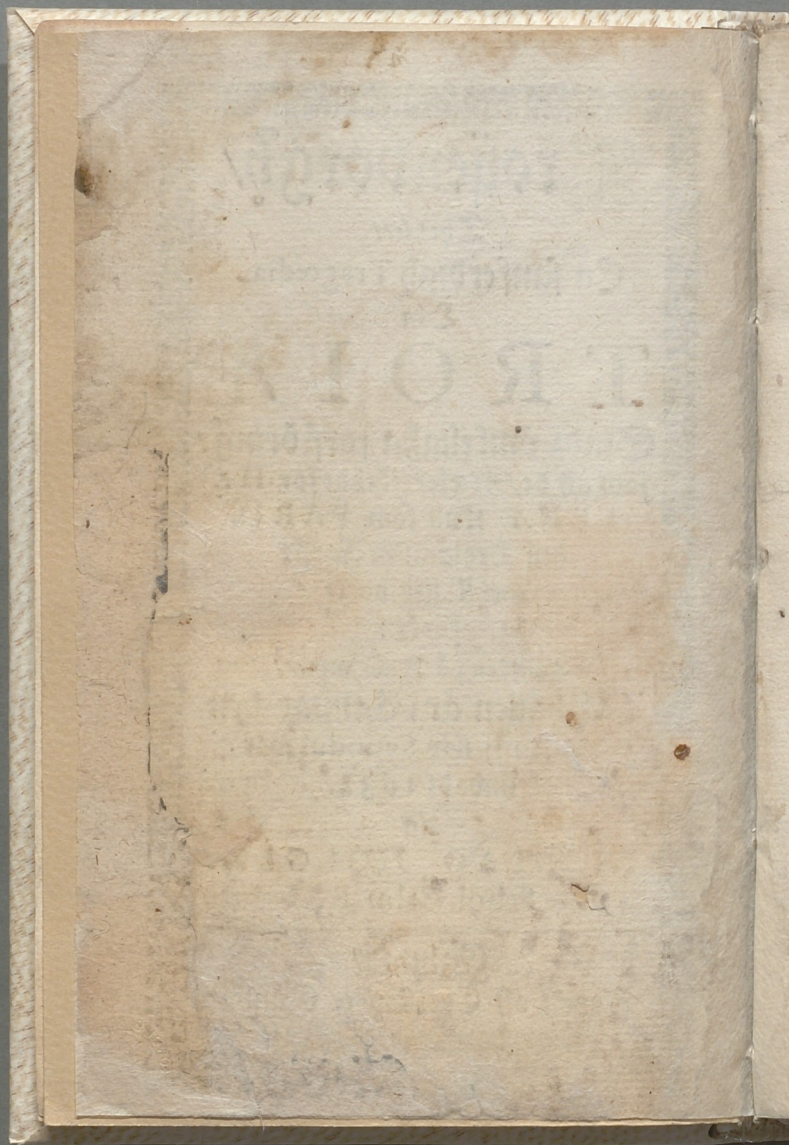
¶

NICOLAO HOLGERI

Schol. Calm. R.

Calmar/

Tryckt aff Christopher Günther

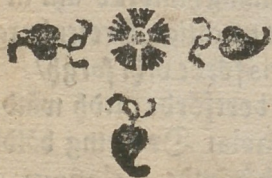

PROLOGUS.

Wälborne och Wälbördige/
Hög lärde sampt och Wördige/
Förståndige och wisse Män /
Frwer/ Jungfrwr sampt Wngerswen/
Som komne äre at besee/
Det ringa Speel som här skal see/
Önsker jagh til begynneise/
Stoor lycka och wäl signelse/
Beder och gerna at i wele
Förlåta hwadh hwar kan sela/
Wi achte i eenfaldigheet/
Framställa nu til Lustigheet/
Den wide beryctade Legend/
Som för mång hundrad år är hånd/
Medh den mechtige Trojenborgh/
Som Paris förde vthi sorgh/
I det han boreförde medh wäld
Kong Menelai Drotning bälldh
Den widt berömde Helenam
Hwars skönheet priises aff hwar Man/
Hwaruthaff Menelaus bleff/
Högt förtörnat/ at han schreff

Tillsamman strax een Krigsmacht flock/
Och sedhan medh henne bortsoor/
Och Trojenborah medh mechtig hand/
Belade fast til Waen och Land/
Lagh ther före i 10 åhr
Som man aff Eröniken förstår.
Omsider ther medh list infick/
Och ett greseligt mord begick/
Både på Barn/ Qwinnor och Wän/
Och sedhan upbrende Stadhen.
Thetta är så korteligh sacht/
Om summan på wårt Speel och Act,
Hwadh här meer borde ställas fram/
Aff speelet wäl förnimmas kan.
I wille ty som nu är sagt /
På siessua spelet gissua acht.

ACTUS I.

SCENA I.

Priamus. Hecuba. Conjector.

Priamus.

P N Konungh jagh i Troja år/
Medh råtta och thet namnpet bår/
All A hien sampt medh des Land/
Haffuer migh vnderlagt mijn hand/
Och them regerat i mång år
Ty bår jagh och gråt stegg och hår.
Och kan thet nu wål besinna/
Ja/ och i sanning förnimma/
At Regimentet fram för all/
Ar ett swårt och inödofampt fall.
Ty Lagh och Rätt hålla widh macht/
Sampt och haffua i noza acht/
Huru thet gemeena bästa
Kan förfråmas til thet mästa;
The fromma vthi hägn tagha/
The onda medh Swerdet oggha/
Alltidh sticka och lagha så/
At i Ryket kan wål tiffå.

A iij

Huru

Huru tungt och beswärligit /
Swärt / mödosampt och sährligit /
Thetta alt förwist mon wara /
Kan jagh dageligh förfara.
See / hwadh monne för orsak är /
At Hecuba wårt Gemähl lär
Kommer of nu här vth emoot /
Medh sådan hast och går til foot ?
Wällkommen tiära hustru mijn /
Hwadh faller idher nu i sinn /
Ar idher något til meena /
Men I kommen så alleena.

Hecuba.

Ja min Herre och läre Man /
Migh är lärde jagh idher här fan /
En saak sälsam och vnderligh
Som fallen är i dröm för migh /
Har migh fört stort bekymber an /
At jagh thet en fördölia kan.

Priamus.

Läter drömmar en beswära
Idher / eller och förfära /
En säfang ting ära the wist /
Må I weeta föruthan list.

He.

Hecuba.

Ja/ thet kan jagh och wäl förstå/
Doch plågar offta så tilgå/
At thet man vthi sömpnen seer/
Ther effter wist händer och feer.

Priamus.

Thet må lär hustru så wara/
Jagh kan ther moth sige swara/
Men säger migh nu mitt vppå/
Hwadh för en dröm thet wara må.

Hecuba.

Migh tycktes at mijn siund war när/
At jagh skulle til Werlden här
Föda Barn / tå wardt jagh war
Ett brinnande Blos vppenbar
Bleff södt. Hwadh nu besynnerligh
Thetta betyder vndrar migh/
Käre Herre låter medh hast/
Effterfråga och sötia fast /
Om och någorstädz fins then Man/
Som thenna dröm vshynda kan.

Priamus.

Wij see i geen ehr ingen roo/
Ly wilie wij wår Dienar troo/
Vthsticka som medh största slijt/
Ther effter frågar hjit och tijdh.

A iij

Lät

Låt see / jagh weet en fleker Man/
Som bor här vth medh vår siöstrand/
Honom troor jagh vara så wijs/
At han medh beröm och stor prijs
Kan spå och ther til förkunna/
Hwadh godh Gudarna of vnna.
Malchus löp tu är dh största hast/
Och hempta of hijt Mannen fast.

Malchus.

Effter Ers Majestets begär /
Skall han på Timen vara här.

Priamus.

Drängen haer inthet varit seen/
Här är han medh Mannen igen/
Ty willeom wij til honom gå/
Och låtan thenna Dröm förstå.
War wälkommen tu gamble Man/
Migh sägg at tu vthtyda kan/
Drömmar / ty beder jagh tigh om
Tu vthtyder och migh en dröm.

Conjector.

Nådige Konung Herre bliidh/
Jagh önskar Edhers Nåd alltiidh/
Hellsa och så wälsignelse/
Sampt ett roligt Regimente.

Edgen

Säger migh nu den drömmen fram/
Jagh will vthtydan om jagh kan;

Priamus.

I Natte hände at wår Hustru/
Når hon lågh och soff medh godh roo/
Drömde at södzlan kom vppå/
Och hon strax hitt til Werlden tå/
Södde ett stort brinnande liws
Hwars steen vpsylte alt wårt hws.
Ty är wår wille och begiär/
At i then dröm vthtyden här.

Conjector.

Jagh moste Herr Konungh försan
Thet bekenna rätt för hwar man/
At thenna dröm fast sålsam är/
Hwarföre jagh och icke här/
Kan fröy Edherts Nådhs swar giffua/
Men beder at thet må bliffua
Vpsitt til en annan tijdh/
Om Edrs Nådhs techtes höra migh.

Priamus.

Ney/ beder här om ingen frist/
Vthan säger of thetta nu wist/
Hwadth thenna dröm betyda skall/
Wår nådh och gunst i saker all,

A v

Con-

Conjector.

Nu effter Ehrs Nåd; begäran/
Betyngar jagh thetta förfan/
Nemliga drömmen thet på gå/
Som Edhers Nåd; sielff röna få/
At thet foster som Hecuba,
Edhert Gemähl snart skal födha/
Bliffuer een orsaal wiffeligh/
Til Trojæ fördärff/ troo i migh;
Ty såsom hon tå brinna sägh/
Blosset när hon i sängen lågh/
Alltså skall och Troja brinna/
Medh alle thet thet är inne.

Priamus.

Oh Hecuba mijn hustru bliidh
Edher är i en ysel tiidh
Thenna drömmen fallen yppå/
Thet man aff hans grund kan förstå.
Men på thet nu icke skall stee
Så mycket er ondt/ och siggh betee/
Så wilie wij och tå strax fort
Thet samma Barnet kasta bort/
Och thy lifswet icke stona/
Thet swärie wij widh wår Crona.

Hecu-

Hecuba:

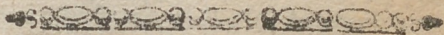
Ah min Nådige Herre godh/
Fatter icke sådant wret modh/
Stållom vihi Gudharnas wåld/
Thenna handelen heel och håld/
The kunna all ting wål wånda/
Til en godh och saligh enda.

Priamus.

Barnet skall aldrig lefwa få/
Om jagh troor så skulle tilgå.
Conjector.

Farer wål och medh granna acht/
Betrånker thet jagh haffuer sacht.
Hecuba.

Jupiter effter tit behagh/
Ståll doch all ting vihi gott lagh.

ACTUS I.

SCENA II.

Hecuba, Archelaus.

Hecuba,

Ah wee! ah wee hwadh för en tijdh/
Jagh i lefwer at så oblijdh
Ar worden min Herre och Man/
At han nu ey meer blidkas kan/

Archelaus

Than will aff stor bitterheet/
Brede / harm och hertans hårdheet/
Plat förgöra mitt Varn så får/
Som jagh än vthi min qwedh bår/
Mit herta will i syncker gå
Når jagh fast idncker thet vppå.
Jagh kan ey smaka wåt ey torr/
Til dödz tvingar migh sorgen bort.
Dat jagh nu wiste then Wan/
Som migh godh råd nu giffua kan/
Men jagh fruchtear thet dr förseent/
Gudarna hassua thet förmeent/
Hwilka migh åra nu så wredh/
At jagh aff ångzlan faller nedh/
Och min anda vpgiffuer wist/
Ah herta doch vthi migh brist.
Archelaus.

Nådige Drotning hwadh för lät/
Jemmer / sorgh och klage gråt/
Hörer jagh nu aff idher mund/
Ther J så klagen margelund ?
Hwadh huelper så högligh qwidha
Geer idher til fridz i tijdha.
Heeuba.

Allhielp och tröst nu vthe år/
Råd hannes ey på Werlden hår.

Arche-

Archelaus.

Jagh will Edhers Nåd medh ete ordh/

Vnderdånlich haffua tilspord/

Hwarföre J nu klagen så/

Läter migh thet rätt weeta så/

Kan skee jagh kunde någorlund/

Edher trösta i thessa stund.

Hecuba.

Archelaë jagh säger tigh/

At nu swårlich bekyrbrar migh/

Thet beslut min Herre här giordt/

Som tu wål haffur hört och sporde/

At låta dräpa mitt Barn får/

Som jagh vnder mitt hierta bår/

Sin Smådräng haffuer han tillsacht/

At han skall giffua noga acht/

Oppå när Barnet bliffuer födt/

At thet må strax bliffua förödt/

Men wiste tu på något sätt/

Tigh nu betänckta wål och rätt/

Huru tu kan thet förhindra/

Och så mijn sorgh thet medh lindra/

Lå wille jagh tigh föråhra/

En dyrbar skenck/ så och båra

Alltiidh til tigh godh ynnest stoor.

Så länge jagh på Jorden boor.

Archo.

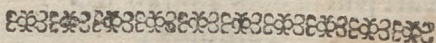
Archelaus.

På Ida Berg weet jagh försan
En Herda/ Ja en fromman Man/
Han skulle thet Barn wisseligh/
Hemligh vpföda rätt troligh/
Ty will jagh medh sligt laga så /
At jagh kan ifrå Drängen få
Barnet / på något satt och wijs/
Medh hoot/ medh trugh/ medh lock och
Och thet sedan samma herda (prijs.
Betrou och öfwerantwarda/
At han medh acht och största sligt /
Barnet sköter in til then tidh/
Thet wexer vp och bliffuer stort/
Och kan vppå en annan ort/
Sigh begiffua och thet medh roo/
Vthi sin heela lifftidh boo.

Hecuba.

Thetta rådth migh wäl behaghar/
Ty troor jagh wist tu så lagar/
At alt bliffuer medh sligt bestält
Som tu för migh har orden fällt/
Jagh går nu i Kammaren in/
Men kom tu grant hogh loffuen tin.
Juno Lucina hielp nu migh/
All mijn list sätter jagh til tigh/

Låt ihetta werck lyck sampt tilgå/
Tigh will jagh troligh kalla på.

ACTUS I.

SCENA III.

Archelaus. Famulus.

Famulus.

F Het är stoor yncck och klagan wårde/
At vthaff Wildiwr skal förtårde
Wårda / så och rijswas ihjäl/
Thetta Barn / som så mycket wål
Är skapt / sampt och aff Konungzligt blodh
Födth och boren en Hertigh godh,
Men effter ordspråket lyder/
At högt är thet Kongen biuder/
Så moste jagh effterkomma
Min Herres befallning grymma/
Migh skynnda fort så och hasta/
Barnet i skogen at kasta/
Jagh moste i sanning siika/
Om jagh döden will vnwiika.

Archelaus.

Hålla / hey / löp en så fort/
Jagh will först vppå thenna ort

Medh

Medh tigh något litet sprocka/
Sedhan må tu tigh wäl paela
Ehwart som tu hälsf sielffuer wil.
Famulus.

Nej tijdhen säger ey så til,
Archelaus.

Löfwa sägh migh hwars år thet Barn/
Som tu nu bär vppå tin. Am?

Famulus.

Jagh kan titt taal nu ey höra/
Eller någon bestedd göra.

Archelaus.

Tu skall biida thet tu får skam/
Eller tin Rygg skall bliffua lam/
Jagh skall tigh rätt diche vplappa/
Och medh mitt Swärd sönder loypa/
Om tu migh icke gör bestee/
Lå skal tu thet äth in thet lee.

Famulus.

Halt vp / halt vp gör migh ey säär/
Bestedd tu rätt nu weta får.
Min Herre haffuer migh befalt/
At jagh skall vthan drögsmål alt/
Thetta Barnet förgöra brätt /
Om hwilket tilförren war späde/

At Troja skulle för thes skull/
Bliffua brendt til aska och mull.
Archelaus.

Ney thetta skall släte in thet skee/
Wij wiliom finna annat snee /
Så inigh Barnet och war ey seen/
Thy skall tilfogas in thet meen.
Famulus.

Archelaë om jagh thet gör/
Och min Herre thet sedan spør/
Tå blihuom wij / säger jagh frit/
Medh hast. begges våra liiff qwit.

Archelaus.

Tu skall thet göra säger jagh
Eller jagh giffuer tigh ett slagh
Medh mijn Däge / at tijn panna
Sönder remnar / skall tu fanna.

Famulus.

Thet är inigh lista om jagh här
Skall döo / eller och hemina thär.

Archelaus.

Ney / höo om tu man lyder inigh/
En ähre stent giffuer jagh tigh/
Jagh will och thet hoos lagha så/
At Kongen ey skall weeta så

D

Dithan

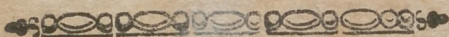
Vthan at Barnet är förgiorde/
Annat skal aldrig bliffua spore.

Famulus.

Nu tin wilia will jagh sätta/
Men achta tu flitige tetta/
Nemligh at min Herre ey meer/
Tetta Barn barn spörrier eller seer.

Archelaus.

Bekymbra tigh inthet tger om/
Tet skal förwaras i löndom.

ACTUS II.

SCENA I.

Juno. Pallas. Venus. Paris.

Juno.

War sinne wij nu den Herde så som/
Som rätteligh kan affsäya den dom
Hwilken vthaff of gulläplet är meent/
Som högste Gudhen höffuer här med

Pallas.

(sende.

Han plägar at wistas i thenna lun h.

Venus.

See/ här är han och nu på thenna stundh.
Juno för tu nu vårt ärende fram.

Juno.

Juno:

Pallas, du aldrabest thet göra fan.

Pallas.

Paris tu sägs wara en rättwijs Man/
Som twiſtiga ſaker rätt dömma kan/
Thetta äplet har Jupiter nidh ſendt/
Men een allena vthaff of thet ſtenck/
Ther står på ſcriffuit pulcherrimæ detur,
Men inthet nempt hwad han meera hee
Når wij of thet medh ey kunna benöya/ (ter.
Låt han genom Mercurium ſäya/
Wij ſtulle all ſaken til tigh ſtiuta/
Och medh tin dom of låta åthniuta/
Therfore o Paris tänck tigh wål om/
Och fäll of emellan en rättwijs dom.
I medler tiidh tagh tu äplet til tigh/
Then tigh synes ſkönast/ tu ſedan giff.

Paris.

Oi flötra Gudhinnor alle tree/
Jagh vndrar i migh then åhra betee/
Och hållen migh til dommare wårdigh/
Som är doch en ſlätt och fattigh herde.
Och effter thet är migh aff Jove pålagt/
Och ehr ſå behagar ſom nu är ſagt/
Will jagh effterkommat ſom jagh kan bäſt/
Allnoſt jagh får een lijten ſtund friſt/
W ij Något

Något bättre thenna saaf begrunda/
Jagh seer hon angår ehr inthet ringa.
Juno.

Paris dömmar tu mig gulläplet till/
Så hör hwadh jagh igen tigh göra will/
Epiira och Erono så skal tu bära/
Och en stor Monarch i werlden wara/
Öffuer Asien all/ säger jagh tigh/
Skal tu regera ganska wäldeligh.
Herrar och Furstar skola tigh tieno/
Och tu heeta Landzens Fader allena.
Sådant kan jagh ganska wäl vthräcta/
Ty i mitt wäld är giffuit alt thetta/
Land och Regemente vthdelar jagh/
Och skenker dem hwar effter mine behagh.
Therfore O Paris om tu äst wijs/
Så giffuer tu wist mig then bästa prijs.

Pallas.

Paris om tu mig gulläplet skenker/
Så hör hwadh jagh tigh igen betäncker/
I wijsheet/ förstånd/ sampt dygder och så
Skal ingen på Jorden tigh öffuergå/
Medh äthskilligh språk och konstler sijnsta/
Skal ingen stads haa sunnes tin list/
Eijn högga wijsheet i Werlden wijda
Skal medh stor ähra titt namn vth/
sprijda.

Jör

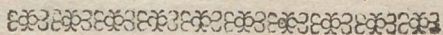
Jörlich och Krigh skal tu wäl bestå/
Och wijsligen tjina saker anså/
Hwadh tu tagher före skal lyckas wäl/
Och såldes leffua i Werlden sål/
Iherföre O Paris tänck tigh wäl om/
Och achta hwadh tu här faller för dom.
Wijsheet är iw then edlaste gaffua/
Som Menniskian får i Werlden åga/
När annat förswinner tu west ey hwart/
Så bliffuer doch konst och wijsheet
qwart.

Hwart tu tager wägen fölter hon tigh/
En nyttigh stalbroder troo tu migh.
Tolltijn werck som tu tager föres/
Bliffuer hon tigh rådth som bäst tilhöres/
En lustigt lefwerne tu bekommer/
Så länge tu fölter hennes dommer.
Ehwadh tu lå äst högh eller lågh/
Medh ähra och lust tu lefwa får.
Then wijsheet haßuer/ bliffuer wäl ypsatt/
Huru ringa eliest wore hans macht/
Men är en däre til ähra vvhögð/
Så warder han och snart til jorden bögd.
Vitänck nu iherföre thenna skåål/
Och döim sedhan så at tigh må gå wäl.

Venus.

Paris will tu dömma migh til behagh/
 Så achta hwad iagh tigh loffuar i dagh/
 Tigh will jagh giffua then skönaste qwinna/
 Som man skal kunna i Weriden finna.
 Aldrigh skal haa hördz öffur Jorden all/
 En heller och här effter höras skall/
 Aff skönheet någon wara henne lijf/
 Som jagh tigh tillsäger vthan swijf/
 Hwadh will tu högre kunna begära/
 In at tigh motte ske sådan ähra/
 Then sköneste i Weriden bleffuo tijn/
 Som hwar man önskte gerna wara sijn/
 Wisheet och macht kan mången bekomma/
 Men tu för alla tigh ther aff berömma/
 At tigh är hende then lycka allena/
 Tu får then aldra sägrasta eena.
 Ein Fadher han är en Konungh så båd/
 Effter honom får tu wäl macht och wäld/
 Riket dommar nogh falla tigh til hand/
 Aff tins Fadhers mängna besitna Land/
 Men will tu migh lyda så skal tu såå
 Then aldra bästa skatt som wara må/
 Helena then sköna är hennes namn/
 Hwilken tu skal finna i Grekeland/

Moos henne likna slät inthet dager/
All Werldzens skatter och rika häffuor/
Stoor frögd så skal tu aff henne sinna/
Så frampe at jagh må gulläplet winna,

ACTUS II.

SCENA II.

Paris.

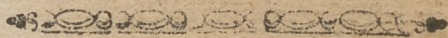
B kan jagh lid wäl thet förnimma/
At Gudharna migh ey slätt för-
glömma/
Lyctan monde migh aff hiulet stielpa/
Kan stee hon will migh igen vyhielpa,
Aff Kongzligh famili jagh kommen är/
Och en annor lägenheet warit wärd/
An här gå och wachta Geter och Får/
Som jagh häffur mof nni några år/
Nu är migh lyctan igen worden mildh/
Och try önskeligh willkor budet til.
Gudharna gifue at jagh nu wisse
Hwillet jagh skulle hålla thet besta/
Juno migh lofwar stoor macht så och wäld/
At jagh skal bliffua en Herre så bud/
Öffuer Allen och all thes Länder/
Skal jagh för en stoor Monarch blif
länder.

B iiii

Pal.

Pallas klofheet i alla konster frij/
Ther til stoor lycka och framgång i frij.
Doch synes Venus thet bästa lofwa/
At jagh skal så then skönasta ägga:
Fast Crona at bära är en tingh godh/
Doch följer ther medh mycken oro.
Then Land skal Regera och förestå/
Han tager sigh een tung börda vppå.
Han moſte waka när andre sofwa/
Och stoor omtäncka haſſua i hogha.
I Krigh moſte han alltiidh reedo wara/
Sitt Land och Rikſte til at förſwara.
Stoor ſakra ſkal han offta förſölia/
At han må ſijna Brenker för ölia/
För andra i Felt mitte liſſ at wäga/
Ther til haſſuer jagh ſlat ingen hogha.
Hwad wiſſheet angår/ ſom jagh kan tänckia/
Så giſſuer hon och måſt ringa ränta/
Fast än hon kan i ſigh ſtelſſ wara godh/
Så wägg hon icke vpp midh många lodh.
Ther then wiſſe offta baal dören ſtår/
Med frijmodighet then Rikſte framgår/
Hans ord the moſte för andras galla/
Om the än icke woro ſå ſnella.
Therfore när jagh ſaken betrachtar/
Thet Pallas loſſuar jagh ringa achtar.
Vene-

Veneris bodh mich bätter behagar/
 Hon loffuar mich frögd i alla dagar/
 At mig skall giffuas then skönaste roos/
 Som jagh får medh frögd lefwa hoos.
 Hwadh will jagh doch kunna meer begära/
 All Werldzligh ting förgengeligh åra/
 Regerning öfwa / sampt konstler godh/
 Gör mången i Werlden stor oroo.
 The moste omsijder och ther isrä /
 Och rinna för deel haa wunnet ther på.
 Wij lefwe i Werlden en tijdh så kort/
 Wira dagar flota som en ström bort/
 Therfore är bäst at achta them wäl/
 Och icke här lefwa säsom en träl/
 Dhan heller wäret lust thet ringa/
 Alltidh frögd och lust tillbringa.
 Venus hon moste wäl gullaplethaus/
 Hennes budh för alla mich behagha.

ACTUS II.

SCENA III.

Juno.

Paris är swiiken aff Veneris slärd/
 Och henne för alla dömdt öplet wärd/

B v

The

Thet han och har henne nu lefretal/
Hwar aff hon icke ringe hofwerar.
Ah tu arme och obetänckte Man/
Hwadh för ett vfelt rådth tu nu fans/
Hadhe tu man welet mitt budh lyda/
Och thet antaga jagh monde biuda/
Medh åhra och beröm all tin lifffz tijdh/
Hadhe tu fät leffua rätt wifferlighē
I Weriden kläde Gudharnas eget kall/
Och sedhan infördz vthi thetas taal;
I Land regera/ och godh politicij
Förskaffa/sampt allom lagh och rätt flij/
Gudharnas eget embete thet är/
Therföre på Jordenne nempnas här
Gudhar / from och rätt sinnigh öfwerhet
Som styrckia skal rätt och rättferdighet.
Een högh Gudz gåfwa är och thetta stånd/
I thy förvthan kan inthet Land /
Ingen Stadh eller By bliffua widh macht/
I bör och thet åhras som nu är sagt.
Och ingen ting vppå theenna här Jordh/
Dömmas wara bätter/ey med ett ordh.
Doch har tu Paris alt sådant försmåt/
Och Veneris budh allena tycke gott/
Thet tigh skal ångra/ förwist jagh säger/
Om hon nu löner som han för pläger;
Iy

En hwadh hon giffuer en länge består/
Och gemeent en ond enda får.
Wådhe höggha och lågha haffur hon i nödh
Störetat / ja och offta i neesligh bödh/
Sardanapalus haffuer thet förnummet/
semiramis och omsijder sunnet.
Tarquinius haffuer hon liört aff Rom/
Giordt quitt regemente och Konungss
lig dom.

Mång land och rike haffuer hon ombracht/
Mången herligh Stadh i affa tagt.
Thet samma wist Trojenborgh öffuergår/
Om Venus sitt uppsåth fullbringa får.
Therfore jagh råder föruthan swiik/
En achte sigh noga för hennes strif.
En vnder ett fint och herligt skien/
För dolies offta ett skadligt veneen,
När Foglafångaren piisar som wår/
Så achte sigh Foglen för swaran böst/
När Venus hon synes tigh wara bludh
At see tigh wäl före är rått tigh/
Får hon tigh en gångh wihi sijn garn/
Du slipper en tadhan föruthan harm.
Then som sijn wärfard will haffua i acht/
Han achte grant hwadh jagh nu haffur
sagt.

ACTUS II.
SCENA IV.

Pallas.

Whar Venus sin wilia vthrätt/
Paris är fången i hennes nåt/
Gulläpлет har han henne tildömdt/
Medh förgh och wända bliffuer han lönt.
O Paris, Paris tu ädla blodh/
Eijn saak ha wäl lunnat bliffua godh/
Om tu hade wile mitt råd h lyda/
Och tijn härkompst medh dygd bepryda.
Aff Konungzligh stäm tu södder war/
Men ringa ihet betrachtat har/
Hwad h will tigh gagna högt namn föra/
Om tu en kon medh äh ran härat.
En Adel wara föruthan dygd/
Ar ringa äh ra/ men fast meer blygd.
Härkompst alleen gör en Wälboren/
Bihan dygd är Adels förloren.
Will tu lära nigh Adels myckia/
Medh dygd tijn härkompst wäl be-
smyckia.
Men fattas tigh sköld och Adels namn/
Dygd och wijsheeti nogh ädla kan.

Alle

Alle the har tu Paris föracht/
 Du her medh all tijn lycka förtapt.
 Ah Venus tu förgiffelige säck/
 Huru mången här tu såle i träck.
 Som genom dygd har kunnet komma
 Til stor åhra och mycken fromma/
 Om tu them icke så skendeligh
 Medh list hadhe draget ifrå migh.
 Ja/ och mången som för wijsheet stoor/
 War högdtt vpsat och stodh i stoor/
 Haffuer tijn grymheet plat nedhslaget/
 Och theras wålsfård slåt borttaget/
 Salomon then wijse war högt berömbd/
 Hans klokheet wijda i Werlden kiend/
 Hwadh han togh före lyckades wål/
 War vthi alla gerningar sål /
 Til thes han föll i Veneris swil/
 Och hennes pijlar i hiertat sikk/
 Då miste Salomon all sin prijs/
 Och räknades inthet meer för wijs/
 Therefore jagh råder nu som måst/
 At hwar sigh achtar som han kan bást/
 At honom från dygd och åhrlicheet/
 Ey hindrar Veneris listigheet/
 I sinom yngdom beslijte sigh/
 Vthi frija konstter idkeligh/

På ålderdommen the wäl belöna/
Som en wäl sielff skal få at rina/
The samma och Jungfrwr ära/
Medh rätta och thet namnet bära/
Then i sin yngdom them befrijer/
Föruthan sorg hans ålder bliffuer.
At man må them theß better kenna/
Will jagh låta them här fram komma/
Kommer här vth i Jungfrwer siw/
Och låter bestöda idher skruu.

Grammatica.

Grammatica jagh kalladh är/
Eil andra Konstet nyckel bär/
Rätt scriffua och tala försön/
Jagh tigh alleena lära kan.
Hoo andra Konstet will förstå/
Möste aff migh begynna på;
Ty migh föruthan ingen kan/
I Werlden bliffua en lärd Man.

Rhetorica.

Rhetoricam the nempna migh/
At jagh mitt taal så prydeligh/
Framställer / och blommerar så/
At thet hwar man behagha må/
Elett ingen migh försumma skall/
Som achtar klåda högga fall.

Dialectica.

Dialectica är mitt nampn/
Lögn från sanning jagh skilia kan/
I ingen Konst man rätteligh
Kan fortkomma föruthan migh.
Ty ähr och råd h hwem begäror/
Bliffua wijs han migh först lärer:

Arithmetica.

Arithmetica är jagh nemd/
I alla stand och wäl bekiend/
Ty migh föruthan ingen kan/
Eina saker rätt fånga an/
I handel eller hwadh thet är/
Weste jagh alltidh wara när.

Geometria.

Geometria jagh heeter
All tings stoor leel rätt affmåter.
Om tu wilt bli Ingenieur/
Wigh aldrasörst tu lära bör/
Stoor nytta och besynnerligh/
Har Astronomia aff migh:

Astronomia.

Astronomia kallas jagh
Til migh bör hwar man ha behagh.
Stiernornes top och aspecter,
Kungör jagh/ sampt och effecter.

Ihre

Ahrsens tijdher ingen försan.
Vthan migh rätt åthskilia kan.
Musica.

Jagh är een Konst som iärer rätt/
Siunga/ Speela på liusligt såct/
Når jagh medh stemmer all til lijt/
Läter klinga herligh Musikt/
Lå frögdar sigg gammal och vng/
Aff hierrat drifwes sorgen tung.
Pallas.

Nu haffuen i miina Jungfrwr sedt/
Dch höre hwadh the en bringa för gott/
Ty tänckte sigg nu och hwar wäl om/
Lage sigg wara för Paris dom.
Men tu äst vng lät tijn frögwd wara
Noos thenna stöna Jungfrw stara.
Then them rätt elskar och haffur lår/
För Venere ingen fahra bår/
Skoda hwadh enda medh Paris taar
Som them så illa förachtat haar/
Ty/ wil tu i Werlden komma fram/
Dch bliffua ther achtat för en Man/
Tw gode medel jagh tigh giffuer/
At tu Swärdet och Boken driffuer/
Hwilket aff them tu brukar rätt/
Lil åhra warder tu wiff vpsatt.

Måns

Mången haer jagh såles fulret fore/
Til floore mechtige Herrar giorde.
Aff ringa slecht haffuer jagh försan/
Giorde mången ther medh til Adlzman/
Aldrigh skal någon tijdh ångra tigh/
Om tu tigh håller trooligh til migh.

ACTUS II,

SCENA V.

Venus, Cupido.

Venus.

WIn Son sågh doch / hwadh orsalk
men wara /
At tu så bår för Pallade sakra/
The andre Gudhar alle i gemeen/
Jovem, Neptunum och Apollinem,
Juronem och så tyn egen Modher/
Medh tyna sket tu offta förrådher.
Pallas alleena år för tigh såler/
Woot henne tu slått in het vfråtter/
Tyna pillar år för henne som strå/
Sågh hwadh för orsalk thet doch wara
må?

C

Cu-

Cupido.

Ja / Moor får jagh moste thet bekenna/
At jagh mig storlig fructar för henne.
När jagh mitt fall moot henne vhräcker
Medh ögonen hon migh strax försträcker.
När jagh spennrr boghan riffer hon sin
sieder/

Strax faller pijlen til marken nider.
Hon säger Cupido om tu migh mööter/
Medh lancen jagh tigh igenom siöter.
Vthaff thetta hennes manliga modh/
Förkolnar vthi migh mitt vnga blodh.

Venus.

Ah hwadh väider at tu then stoora Mars
Så dristeliga lå angriipa törs/
Ahr han ey mycket meer försträckeligh/

Cupido.

Ja Modher/ther hoos är han och wens
ligh.

Wijn tilkomps han och sielssuer begärrar/
Ther aff jagh migh thies mindre öns
sährar/

Men Pallas som man Minervem nemper/
Alltydh wreda ögon til migh wei der/
Then migh ey eissar han bluffur wäl frij/
Hoo säker will wara går migh förbi/

Venus.

Venus.

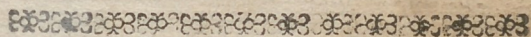
In Musæ som kallas frije konster/
Hwar medh ha the werste jädana gånster/
At the och alldeles frj passera/
Och förminna oss tijn macht ey meera?

Cupido.

Theras wyrdigh allwör och skadighet/
Lustädia ey någon lat serdighet/
The äre Jungfrw och mest ja buffua/
Ty kunna the och mijn skot ey ludha!
Medh ähra the sit Jungfrw namn bära/
Och eiska them som sådana ära/
Hoo som helst thenna Jungfrw kär haffuer/
I mijn Schola han siat in thet doger.

Venus.

Ja du schielm bedrager lickwål många/
Som thenna Jungfrw ha achtat fånga.

ACTUS III.

SCENA I.

Hector. Venator. Paris. Rustici.

Hector.

In Herres Bänder hadhe jagh til
saat/
At the skulle sölia i dagh på Jacht/
E ij Licko

Lick wäl off them slaner jagh ingen här/
 Fast thet allaredo högt middagh är/
 Een förtreteligh tingh thet wara må/
 At man aff them ingen lydna skal så,
 Men Bonden är så i Werlden födder/
 Skhan göra goet så mosten blij nödder.
 Ingen Öfwerheet han gerna lijder/
 Eller effterkommer thet han biuder.
 Thet jagh medh harm haffuer fåt förnūka/
 När the haffua skolet på jacht komma.
 Lå får jagh nepligen en eller två/
 Huru sit engeligh jagh uisåna må/
 At siat ingen siagh vndon siicka skal/
 Eller för bära något förfell.
 Men om jaad wore i min Herres stadh/
 Jagh skulle dem lära ett annat lagh/
 Doch skulle jagh för nödgas vphöra/
 Hugg vthgiffua/än the them vpbära.
 See/ at thet nu så dagz at komma fram/
 Man skulle medh extra siä edder lam/
 Och lära ehr en gång komma i ti
 Och wara idher Djuer et lydigh.

Rusticus.

Käre Jägare wan ey så bångä/
 Wij kunne ännu mång diwr wäl fångä.

Vena

Venator.

Za / rått såsom tu tin slæper såger /
Tu west grant til Jacht i wadh tijdh
bi fi dogher.

Hector.

En Jacht försölia haffuer jagh behagh /
Medan nu är så skön och lustigh dagh /
Wihän twi hwel har min Jagare snare /
Grepd i dagh mången hiort och hare.

Venator.

Hwar dre bleswne the andre glopar /

Rusticus.

See ther ha i them alla til hoga.

Venator.

I lyde nu hwarcken truagh eller bön /
Keep och Galgen skulle wara chr lön.

Alter Rusticus.

Räre Jagare wan en så frenga /
Hwan wret hocken bast har förtient
hengia.

Venator.

Skal tu tin stycke schulin migh swara så
Lin förrenta lön skal tu råu nu ja.

Rustici.

Hollop / hollop Jagar och war en sen /
Eller i så och rätt stox aff eh meen.

E u j

Hector.

Hector.

See hwodh manne thet wara för ett larm/
Men Bønderna göra Jagaren harm/
Jagha e hwodh skal thet wara för ett bång/
Hassua Bønderna giordi idhet försång.

Venator.

Herre thee ära sådana beswar/
At siðre ey finnas jagh frit loswar/
På all edher werst ähra the trestke/
Och edhra tienare alltiðh hedste/
Din sådant hoos them icke straffas skal
Så nödgas jagh wiss vpsäya mitt kall.

Hector.

Jagh skal thet ingalunda förglömma/
Men låt of ey nu wår tids försumma.
Hwar tror tu at Jachten skal bliffua bäst/
Eller hwar plåga diwren hålla måst.

Venator.

Strax hoos Ida beggh thet gröna lund/
Hassuer jagh them spyadi på thettna
fund.

Hector.

Eå taak tu Bønderna un hoos medh tigh/
Och jager them fram på slåten til migh.

Vena-

Venator.

Nu så kommer i ährlige sälla
Jag skall så ähr något at beställa.

Nu går Jachten an.

Hector.

Skulle inthet meer, för handen vara/
In allenast en fattiger Haare?

Venator.

Jo H Erre, der war både Hin och Hiore/
Them hade en Herde för of skiet bore,
Then samma gör idher skogh stoor meen/
Hans Boskap har snart förderfwat
hwar gren/

Ther betet han altijdh sijn Får och Lamb/
Men diwren vinner han ther ingen gång/

Och när jagh hotas willa förklogan.

Supper jagh neplig ifrån ofslagen.

Aff ingen Diwre heet han weeta will/

Wenar at skogen höder honom til.

Eå b-yes han en heller bekenna

Eigh wara fot aff Kongslig stemma.

Hector.

Ei / låter migh så then jellan här fram/

At jagh må weta hwadh han är för
man.

C iij

Vena-

Venator.

Twå idhra Tienare will jagh tagha/
Och honom här vth til idher dragha.

Hector.

*Comer fram
honom*

Käre sdgh of hwadh tu äst för en bus!
Som dierfwes at göra of sådant pus.
Wära Zachtlundar törs tu beeta aff/
Wär Jägare hoota medh hugg och slagh.
I her til och skemmes tu ey belenna/
Ligh wara södd aff Konungzligh stamma.

Paris.

Hwadh idher om mijn här kompst kan tyctia/
Aldenfund ey better är mijn lycka/
Ihr Konung Priamus liekwäl min Fadher/
Och Hecuba hans Gemähl mijn W
die/

I het jagh medh godh skäl kan bewiisa sunt/
Fast i het wäl kan them wara obekant.

Hector.

Hör / antingen drömmet han vppenbar/
Eller haffuer han intet slänet qwar.
Men jagh skulle haffue en sådan Bror/
Som går vthi skogen och drifwer koor?

Paris.

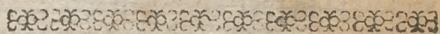
Ja / lycken är in het allom lijka/
En part hon hieper / en part hon swiker:
Doch

Doch har jagh en än förtoppat mitt modh/
Jagh hoppas ännu min lycka blije godh.
Hector.

Skal jagh vthaff honom lida then köhn/
At han skal nen pna sig Priami son/
Min Gadh och Moder ja förachta/
At thetas son skule boskap wachta.
Morien skal bliffua ostraffat then last/
Tager fort och binder honom wäl fast/
Doch leder honom strax äth Staden in/
Jagh wil see at han skal så annat sin.
Venator.

Gack fort nu skal tu så tijn rättä lön/
At tu tigh har stelt emoot migh så lön.
See / hwadh för en skön och herligh son/
Som Konung Priamus i dagh bekom!
Paris.

Jagh lider vthaff tigh stät inthet spott/
Tu skal wal en gång kenna migh för gott.

ACTUS III.

SCENA II.

Paris.

 Huru är nu min lycka vmmwend/
Huru mycket gott är mig nu hend/
E v Konungs

Konungen kenne mig för sin Son/
Drottningen håller thet för floor mon/
Them haer jagh til Gadher och Moder/
Hector optar mig för sin Broder,
En Hertugh mig helsar Troja oli/
Som förr i skogen medh Jär gick wal,
Medh Konungen sitter jagh til bord/
Som wan är at fölia en Jäktord,
Och i staden för min Herda stoff/
Förer jagh sköld och förghiltan glaff,
Sådant har Venus migh wisi fördrift/
Ty jagh dömdde henne, dylet ward,
Nu twiflar jagh ey heller oppå/
Thet andra hon migh lofwade tå,
At jagh skall bekomma i min sampan/
Skion Helenam vthaff Grekeland,
Ah at jagh nu wiste på hwadh sätt/
Thet kunde snartliga bliffua vthrätt,
Jagh fruchtar ey segla siöö eller sand/
Kunde jagh forekomma til thet Land/
Tijth haffuer jagh sät en floor lengtan/
Hwar dagh för ökes migh then tregtan,
Ah/ wore jagh nu en willende Swan/
Och kunne flyga öffur Bergh och plan/
Jaffton tå skulle jagh förwist/
Bliffua Konunggh Menelai gift.

Men

Men iagh wil gå in til min Hårfar/
 Och bida at iagh kan få en skat/
 Aff sold och skiep och munitiõ,
 Som wore iagh send i legation,
 At hempta igen mijn Sarsyster/
 Som Telamon boriförde medh lifter;
 När iagh min Herfar det står före/
 Hoppas iagh twist han skal migh höra/
 Och nu på migh at iagh kommer fort/
 Medh lust och frögd til then samma ort/
 Ther iagh kan få skön Helenam see/
 Hvilken mitt hjerter nu gör stort wee.
 Iagh will fördin skull nu strax ingå/
 Och låta min Herfar det förstå.

ACTUS III.

SCENA III.

Priamus, Hecuba.

Hecuba.

Wär rådth som wij kunne förstå/
 Hoos Paris slet inthet förstå.

Priamus.

Wå han ey förmaningh lyda/
 Wå hon sielff sijn lycka bjuda.

Hecu-

Hecuba.

Han har låtet Timber hugga/
Och sigh ther aff Skepen bygga/
Hwilla äre medh all gehör/
Konstelig giord som thet sigh bör/
Medh tackel och yngh all wäl flidd/
Sampt målningar herlig beprydd.
Thet han skal sielff legla vppå/
Är kosteligt stofferat så:
Venus sampt och så hennes son/
Vihugne i theß gallion/
Migh vndrar swärlich all thetta/
Hwadh han ther medh will vskrätta.

Priamus.

Jagh fruchtar nu at så skal gåå
Som Drömtydaren monde spåå.
Han förer hem aff Grekland
Thet Trojæ Stadh legger i brand.

Hecuba.

Ah thet förbiude Jupiter,
Tå hade varit fastt better/
At han en Herde hadhe bleswet
Så lengie han hade lefswet.

Priamus.

Jagh sägen heller wara dödh/
Än vß skulle henda then nödh.

Hecuba.

Wij wilton nu bäden ingå
Bidia honom reesan affstå:

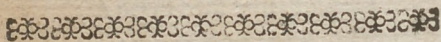
ACTUS III,
SCENA IV.

Paris.

Tidhen giörs migh så swära längh/
Engslan giör mitt hjertra bäng/
För än jagh nu kan fortkomma
Lummen frögd och Roosen blomma,
Til reesan är all tingh bestäl/
Efter som jagh hadhe befäl/
Eke och all tygh har jagh til hand/
Och wille gerna leggja från land/
Men Fadher och Moder wilia
Theetta mitt wpsät förspilla/
Bidia migh den reesan affstå/
Och medh henne låta bestå/
The göra sigh stort bekymber/
Aff lögn och fåfånga drömmar:
Doch kan det nu inthet hielpa/
Mitt wpsät skal ingen stielpa/
Skulle jagh än i warnet döo/
Eller och bliffua lagd på glöo.

He

Helena Skal höra migh till/
 Fölie der effter hwadh forsk will.
 Jagh tager thet i sögho acht/
 Hwadh Epåmen om migh h... la sagt/
 Thet welkor haßua the gemeent/
 Sanningen sänia är them seen
 Ly går jagh nu på Slottet in/
 Hesar Fader och Moder min
 När the haa giffuit migh samtycke/
 Dnske i migh alla ipeko.
 Baal om Slottet går jagh til Skepp/
 Ther haßuer jagh Gallåser och
 Ingen rätt sinnigh Ridder är/
 Som ey tör för sin hitertans lär
 Wägga lijfwet och wälfärd sin/
 Hwi Skulle jagh thet ey för wijn?
 Blås nu godh wind i seglen min/
 Här wil jagh ey töfwa en tim.

ACTUS IV.

SCENA I.

Nu är Paris til Grefeland kommen.

Paris. Clymene.

Paris.

Paris.

Wenerker jagh i sanningh wist/
At thet är vthan want och brist
Hwadh Gudarna en haa tiljagt/
Ty all fulberda haa the macht.
Hwarföre ta ih bekenner migh
All ägra Veneri skyldigh/
Som en så wäl har hjit til Land/
Wigh hulpet öffuer sid och sand/
Hon hos och warit migh så blidh/
At nu har most på thenna tijdh
Menelaus reesa sin koos
Dch leswa migh then skidna Koes
Hemma / ty will jagh medh all macht
Thetta tilfalle ta i acht.
See / thet kommer hennes piigha/
Then will jagh nu först til siigha.
Godh dagh / godh dagh Clymene skidn
Jagh har til ehr een lärtigh bön/
I wille thetta Bress tagha/
Dch til idher Drotningh dragha.

Clymene.

In thet Bress jagh til henne bär/
Förr än jagh weet hwadan thet är.

Paris.

Paris.

Säger thet har til henne sende
Hens beste wen/ doch obetrend.
Clymene.

Ehr mening kan jagh wäl förstå/
Men aldrigh i thet tänckis på/
Mijn Drotning är sådan qwala/
Som i tänckis i ehrs sinne.

Paris.

Clymene tagh aff migh then ring.
Clymene.

Ney/ säger migh först ehrs meningh.
Paris.

Clymene mijn meeningh thet är
Jagh har Helena in mycket lår.
Får jagh en medh henne taala/
Döör jagh wist aff tiärlecks qwala.
Clymene,

Ah Paris haer en sådant taal/
Thet förer ehr i större qwal.
Paris.

Tager aff migh then Ring aff Gull/
Och wacer i mijn årend hull.
Clymene.

Stec skal effter idher wila/
Jagh will ehr frå den sorg stilia.
Paris.

Paris

Jagh will och så länge ingåå/
At jagh off edher swar kan få.

ACTUS IV.

SCENA II.

Helena. Clymene.

Helena.

Clymene hwadh är för ett Bress/
Som Paris wår giest migh tillschreff.

Clymene.

Har ehre Nådhet en upbrutit.

Helena.

Ney/ thet är så fast tiislutit.

Clymene.

Biffuer migh thet hjit edhers Nådhet/
Jagh will thet medh wål finna rådhet.

Helena.

Låds nu fort / låt migh så höra/
Hwadhet han har för nytt kungöra.

Hwadhet han har för nytt kungöra.

Clymene.

Jagh Paris Kongh Priami son/
Helsar edher Helena skion/
Fast i mechtige Drotningh bådhet/
All myn helsa haffue i wådhet/

D

Hwadhet

Hwadh kärleek stoor jagh til ehr bär/
Ey troor jagh siät ofunnogt är.

Helena.

Hwadh? Säger han sigh haa migh kär?
Clymene.

Ja / thet ochjä i sanningh är/
Hans Bress / Fall thet wäl lungöra/
Om i elicst wilien höra:

Ey fast jagh an wille dölian/
Och i mitt hierta förhölian/

Så kan doch sådant inthet skee/
Ey alltydh låter Eiden see

Rööt / gnistor och legga sin
Ehuru grant han tappes in.

Alljä troor jagh och wissertligh/
Har min kärleek offta rögt sigh/

At I wäl haa kunt förnimma/
Mitt hierta aff kärleek brinna.

Ey bedher jagh ödmuikeligh/
I wille ey förändria migh/

At jagh mitt sinne heel och häidh
Bpreeker för min wen så baidh.

Oh haßuer ey Winterens twäng/
Hyt dißwet / eller wise gång/

Troor och icke at jagh haßuer/
På minn styp fört töp mans wahror.

Wil

Wij förrom medh öf hijt til Land
En annat godz än kärlecks brand/
Then wij en först ha sunnet här/
Men drogo honom lenge thår.
Medh hiertat sägh jagh Helen sin/
Lange förra än medh öghon min.
Migh ären J aff Venus skencke
At blij min kärsta beiencke.
Ty på en tidh tildrogh thet sigh/
På Ida bergh sansfärdeligh/
Widh jagh stodh på en Sommer dagh
Beskodde Trojæ Slott och Stadh/
I thet samma rå myctes migh
At Jorden skaff och rörde sigh/
Ther effier på thet Gräs så grönt/
Medh sijna Götter hwijt och skönt
The tre Gudhinnor stego nedh/
Venus, Pallas och Juno medh/
Jagh bleff förstreckt i samma sinn/
Aff fruchtan reestis håren min.
The sadhe til migh hasteligh/
Paris hwij fruchtar tu så tigh?
Then högsta Gudh har tigh vthwalt/
Til Dommare / at tu nu skalt
Sansfärdeligh förkuana här/
Hwillen som aff öf skönast är/
D ij

Hwar

Hwar sadhe: W: tu priisa migh/
 Stoor lön tā wil jagh giffua tigh.
 Pallas böddh migh stoor wijsheet/
 Juno Rjke och wäldigheet/
 Men Venus logh äch sidant taal/
 Sadhe: Hör hwadh jagh giffua skal/
 Helena Ledæ Dotter sijn
 Skal blij aldrakeresten tijn.
 Tå dömdē jagh at Venus war/
 Skönast aff then Gudhinnors Paar/
 Hon är och then migh hijt til Land/
 Fört haffuer öffuer sidö och sand.
 Aff Hafwet hennes härkomps ar/
 Hwarför hon och regetar thär/
 Och glifwer wänden bländ och mull/
 Ey önskar jagh och at hon will
 Regera i mins hiertans haff/
 At sigh icke seglar i qwass
 Mitt vpjå: h/ v:han at thet må
 Then hampn jagh gerna önskar/nå:
 Venus du högsta Gudhinna/
 Som migh thet til monde winna/
 At jagh thenna wagh reeste bore/
 Lät thet säfengt ey wara giort/
 Ey thet är skedt effter titt råd/
 Och icke v:rhaff öffuerdåd.

Cy begärrar jagh annor löd/
In allenöst Helena skidn/
Then migh är lofwat / ty tror jagh
At tu alt steller i gott lagh.
Ther hoos beer tagh O Venus bi D
Helena, steller idher mildh/
Och täncker inthet tagha lagh
Mootstråffua Gudharnas behagh/
The wilia chrt besta sökia/
Och chr lycka så föröfia.
Ty hwadh angår minn börd och skom/
Haa i ther aff slätt ingen skom.
Min Fadher är en Konungh bald/
Som haar vnder sin macht och wäld
Ther stoora rijkla Aham,
Som högt berömmes aff hwar man/
Thes Slott och Städer otaligh
Äre / och så mycket mechtigh/
Jagh hafluer och så osack wäl
Thes soick berömma medh godh skäl:
Doch will jagh låta thet sakra/
Och til en annor usdh spara/
I warden thet wäl sinandes/
Och thet siessua berömmandes:
Men ett är wist at edher man
Moot migh slätt inthet lijknas kan

D u i j

I d e y e s

I denelighet och yngdom/
Min kära dömmet sielff här om.
Thet är migh och en hertans harm/
At I moste vppå hans Arm
Sofwa then heela Natt så lång/
Och jagh får ehr napt see en gång.
Förr än wi til Bordet komme /
Doch som I wäl sielff förnimme/
Har jagh thet aff än större wee
At jagh skal medh mijn öghon see
När then plumfke Bur omfattar
Edher hwitta hals och klappar/
Mijn öghon wender jagh ifrå/
At jagh then ömt ey skoda må/
Doch är strax edher skönheet then
Som fallar them åter igen/
Stoor harm är at jagh thet see skal/
Edher ey see/ är större qwaal.

Helena.

Widare läsa tu ey må/
När motte någon lydas på
Som of til skada vthforer
Thetta / och oimert lungidrer/
Tijden will jagh ey förhala
Nan må sielff wäl medh migh tala/
Wäs

Mådhan tu effter honom går/
Will jagh läsa thet igen får.

ACTUS IV.

SCENA III.

Paris. Helena.

Paris.

Hiertans frögd och söna roos
All mijn sorgg bliffuer nu sin loos/
Mitt hierta bliffuer frelst aff q vat
Mådhan jagh nu får edhert te st.
Migh är gansta kiärt at mitt Bress
Så tackeligh vpiaget bleff.

Helena.

Hwadh i migh ther i schreffuen til
Ther på jagh idher swara wil/
Thet förundrar migh aldramäst
At I som är en fremmad giäst/
Löres ehr så dristigh göra
At I achte migh bortföra/
Ifrå min Ehta säng och Man/
Sådan dierffher jagh a:drigh fan.

Paris.

Mijn Roos skal ey vandra ther på/
Gudharna haa förordnat så.

D iij

He.

Helena.

Paris förtärfker icke mig!

At jagh thetta en lätteligh

Kan troo / in vthi så högah wärk!

Behöfwar man troena wäl stark:

In oar seder jagh troor fögha!

At the tree Gudinnor högha!

E kulle edher thet hemställa

Dom om theros skönheet fålla!

Doch weet jagh wist at Venus skön!

Idress ochloffde mig til löön!

Wen skönheet är inthet så stoor!

At Gudhinnan som så högt boor!

E kulle wilia mig berömma!

För then deyligesta Dwinna.

Paris.

Wite hierta / troor men stadeliqh

Mitt taal är sanningh wissertligh!

Ey fins någon i Werlden här!

Som idher i skönheet är.

Och hadhe i waret thet hoos /

När Venus stek aff mig thet roos!

Hoo weet om henne then heder

Hade hendt / eller ocheder?

Hele-

Helena.

Paris dr off fidsleek blinder/
Som jagh off hans taal förnimmet.

Paris.

Aff i-en och sål förwist then är/
Som til idher en farsleek bär.

Helena.

Jagh dr (troor mig) och en så här/
Men elsta then jagh aldrig färt/
En dårskap wore thet förwist/
Thet säger jagh thr vthan list.
Endoch thr skönheet then wäl dr/
At mång n Jungstrw wist begjår
Tagha et her vchi sin samn/
Och onsko ebr wara sin man:
En skön dygd thet doch wara må/
At kunna håll - sigh ifrå
Thet tingh inom fast behaga
Och thet frå sin pierta draga:
Allså weet jagh i sonningh och/
At mång vnger Ewen hurrigh nogh
Skal wäl så hegt mig begära
Som Ju sin hertans lära:
Doch diu swer ingen aff them til
At wägga et så drifigt spill.

D v

Men

Men hadhen i tå kommet hite
Når tusend frijare medh flite
Migh begärte/ tå fram för ale
Hadhe jagh rätt idher vthvalt/
Men nu kommen i ale försent/
Ehet vpsåt är nu platt förment/
Then i begären til ehr Brw/
Hon är nu ale ens annars Brw.
Derföte drager nu toligh
Lyckan som spelar vnderligh.

Paris.

Ah fäller icke sådant taal/
Mitt vpsåt ingen hindra skal/
Ett tusend milj för idhra skull
Hoffuer jagh reest off kärleek full/
Stulle thet vara giordt omsunst/
Och i betee migh ingen gunst?
Täncker doch huru mong Jungfrew/
Hadhe gerna blefuet mijn Brw
Hemma/ icke allen bårö
Til migh stoor kärleek som woro
Konunga Döttrar / vthan jagh
Var och Gudhinnor til behagh:
Wien jagh slogh them vthu mitt sinn/
Lil idher får all kärleek min.

Sofwande / waken täncker jagh
På edher både natt och dagh.

Helena.

Paris jagh wäl förnummet har /
Ehrlärteel moor migh vppenbar
Aff edhra öghons aspecter,
Och många andra affecter,
När i midh och säte til bordh /
Medh taal, medh åthäfwor och ordh
Edhra täncker i vpteckte /
I het migh offta och förstreckte /
Jagh reddes fast at min Wan thedh
Skulle och förmerlia medh /
Ty wantlades offta mitt modh /
Mijn Kinder rodnade som blodh /
Jagh hwiffade wäl sacht fram
Och sadhe: Han weel ingen skam ;
Dock moste jagh bekenne fritt /
At sådant war skrymterij mitt.

Paris.

Har edher thetta behagadh /
Så låtom eh och så lagadh /
At Menelaus aldrigh meer /
När effter wåre vngengie seer
Ty beder jagh mijn sköna Ross
I wille nu then rätta foos

Medh

Medh migh segla til A Gam,
Wår skep söra och lustigt fram.
At så skee skal / låter skina
Edher Man medh gerning siina.
I thet (som jagh seer) aldrigh han
Någon lågligare tijdh fan
Til at besökia Landskap sin
An nu strax efter ankompsl mijn.
Hwarföre han och som en narr /
Wödh edher haffua Gåsten qwarr.

Helena.

Ja / Paris jagh må belenna
At jagh wäl iåg bidian blij hemma /
Men / sadhe jagh / reesen i bort /
Så skynder ehr til baka bråt /
Ther off han gläddes hierteligh /
Och badh at jagh i medler tijdh /
Medh all flit skulle lagha så /
I hwset kunne wäl tilgå.
Men thetta bedher jagh ehr måst /
At I faren wäl medh wår gäst
Sadhe han. Ther widh gick jagh vish /
Ett st hadhe jagh öffuer hüt
Liet / och kunne honom en meer
E wata än at: Thet Gierna skeer.

Paris.

Paris.

Ware migh så sant Venus hull/
Ehr örd äre better än gull/
Hwij skulie wij så hans godheet.
Jete bruka medh tacksamheet?

Helena.

Hwem kan weta om vthan sweet
Oskrymtat är idher kärleek?

Paris.

Mijn frögd troor i migh men förwist/
Min kärleek är vthan all brist.

Helena.

Ther om kan jagh ey wisß wara/
För än jagh får thet förfahra/
Ey getroheet offta plägar/
Dåra mången Dwinna säger/
Och hwem kan troo en fremmad gäst?
The swijla när man them troor bäst.

Paris.

All mistanke låter fahra/
Jagh skall idher trogen wara/
Dyrbar haar jagh idher achtat/
Offuer all Rijkedom skattat/
Ey skal jagh för mista mitt lijff/
An föråtta så wänt ett wijff.

Jagh

Jagh skall förr vthi bloden röd
På marken hoos thr äggia död:
Ty beder jagh Helena baidh
Giffuer edher vthi mitt wäldh/
Mitt modh skolen i bestina
Och vprichuakeet förnimma.

Helena.

Paris täncker i friligh thedth
Min Man och myna Bröder medh/
Skulle wäl therföre strida/
Heller än sådant spott lijdha.

Paris.

Läter edher ey förskreckia/
Om the än ett Kriigh vpwäckia/
Wårt Land är så mechtigt i stridh
Som Græcia war någon tijdh.
Ther finnes mången stridbar Hielt/
Som inthet fructar sigh i Fält/
Bland them alla är Hector then/
Som aldrig såtte modet än/
Dialigh mång dapper Krigzman/
Allena han nidhleggia kan.
Jagh är hans lifke i thet fall/
Ingen Krigzhielt jagh fructa skall/
Aff ungdom hastuer jagh försan
Allidh bewist migh som en Man.

He.

Helena.

Ja / jagh seer edher dersför an!
At i / du war' en godh Krigzman
När som Slachten hon galler thet
Som Venus sielff Jelttherren är:
Ther Mars rphäfwet sit Bancer/
Ar bäst Hector strjder för eht.
Paris.

Thet må för eht skull så wara!
Wij bliffue doch vthan fahra/
Then skal jagh wäl på migh tager/
Och medh eder gladh bortdrager/
Wår skop liggia på bönan biää/
Medh lust segle wij här ifrå/
När wij rå kommem til wår strand/
Och thet båden stigom til Land/
Skall jagh edher til Trojæ Slott
Som en högh Drottning föra brätt/
För een Gudhinna medh stort roop/
Helsar eht then gemeene hoop/
Ihristenker Polen i så/
Både vthaff stoora och små/
Först aff min Fadher och Moder/
Ther näst aff Systier och Broder/
Ett han skal then gemeene man/
Etenker til idher bära fram.

Helena.

I tunnen edher ordh så falla /
Och ehr bön så ödmilue fölla /
At I her medh een Gudhinna /
Må lätteligh öffuerwinna,
Ty wille wij och nu ingå /
Och här om wij dare rådhså.

ACTUS IV.

SCENA IV.

Helena. Clymene.

Helena.

Wdarna wete hwadh för råd /
Ja / jagh må säna öffuerdåd /
Jagh migh nu här företager /
At jagh medh Paris bortdrager.
Kan ske om han en gång på migh
Kälar förtörnas hasteligh /
At han rå gör aff migh stort gect /
Kallar migh Hora och Slamsect /
För thet jagh så godhwilligh är
At effterkomma hans begär.

Clymene.

Nådigh Drottning täncker ey så
I sanning jagh thet säna må /

Paris

Paris synes wara försan /
En godh / from och vprichligh Man/
Han gör aff idher inthet spott/
Vthan heller betet alt gott.

Helena.

Clymene troor tu förwist thet ?

Clymene.

Ja / jagh loffuar och thet til medh
At jagh will föliachtigh wara
Och gerna medh idher sakra/
Alt hwadh idher kan öffuergå
Jagh gerna thet och lijda må.

Achra.

Jagh och theslithest willig ar/
Ehrs Nådhs fölia ehwar thet bär/
Migh skal hwarlen förgh eller nödh/
Frå ehre Nådhs skilia/ ja ey dodh.

Helena.

Thenna ehre hiertans trosfastheet /
Skal jagh löna medh tack samh et/
Så framte migh lyctan warder biidh/
Skal ehre ey ångras nägen tijdh/
Töfwa nu här vthan för/
Men jagh Paris här om lungör.

E

Achra:

Æhra.

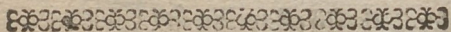
Clymene mijn syster fâra/
Wij wiliom wâr Frw til dhra/
Dichta een skôn och lustigh sâng/
At tijdhen ey görs of förlång.

Wiisan.

Paris han war så raster en dreng etc.

Clymene.

Men hör migh Æhra syster fâr/
Ey tienar at wij dröye hâr/
Wij mosse fort redo wara
Wille wij eliest medh them fara.

ACTUS V.

SCENA I.

Menelaus, Achilles.

Menelaus,

Jagh arme och elende Man/
Nwad förgh är rålad migh i hand/
At jagh nu skal tijda then spott
Uff then jagh haffuer giordt all gott.
Ewij tigh Paris otrogne giest
Loner tu så then tigh gör best.

Achil-

Achilles.

Menelae warer til fridz/
Här äre godh medel til redz/
Äth och sko en Trojaner lee/
Eller göra aff Greker speel/
En fruchtur jagh mite liiff kära
Wäga för the Grekers ähra/
Thet samma Agamemnon gör/
Ulysses och när han thet spör/
Pyrrus står och en tilbaka/
Trojaner skola så maka.

Menelaus.

Achilles, en temmeligh tröst
Haffuer sät aff tijn ord mitt bröst
På tigh förläter jagh migh måst
Tu söker rådth som tu kan bast.

Achilles.

Äff Greker will jagh een Krigsmache
Vobringa som jagh haffuer sacht/
Hwaro lifte Troja alldriagh sägh/
En heller tenckte i sin hägh/
Jagh skal them wäl låta förstå
Hwadth Greker vthi Krigh förmå.

Menelaus.

The ha wäl för kiendt Grekers hand.

E ij

Achil-

Achilles.

Når Hercules them öffuertwan
Och ihidsion Laomedon?

Menelaus.

Ja/ och stencke Ristet hans son
Priamo Paridis Fadher/
The betal? och nu then hedher.
Ah aldrigh hadhe jagh thet trode
Når jagh reste ifrå them bort.

Achilles.

Jagh kan och ey förundra nogh
Hwar Paris sådan dierffheet togh/
Han syntes så mycket blödigh
Ah så aldeles sachtmodigh/
Ingen aff them honom sågho
Täncken töras sådant wägga.

Menelaus.

Ja / hans söta och sagra tal
Haffuer fört migh i thetta qwal/
Jagh höltan lijta som min son/
Och wente ey så sädhan lön/
Når jagh drogh bort honom i wäld
Gaff jagh mitt hws och hustru bälld.
Men han har stencke migh ondt för gott/
Fört migh bådhe i sörgh och spott.

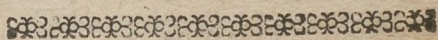
Achil.

Achilles.

Thet Skal honom wäl büffua löne
Rätt effter som han har förtient/
På Sker och folck Skal en seela
När öffuer Grecien heela
Thetta rythied warder lungiordt/
En will jagh migh och skynnda foret/
The andra För star hoop falla/
At wij må tillijka alla
Redo wara medh een floor hast
Och Trojenborgh belaggia fast.

Menelaus.

En hoppas jagh I migh vnfalla
Mijn dienst bered moot ehr alla.

ACTUS V.

SCENA II.

Priamus. Hector.

Priamus.

Juno migh hielpe arme Man/
Jeen ond stund kom hjert til Land
Holen then Gæleste qwinna/
För hwilkens skull moste rinna
Wthan twiswel mången Mans blodh.

E iij

Hector.

Hector.

Ah hwi så min Herfader godh?

Priamus.

Migh är i dagh nu wordet sacht/
The Greker rusta sig medh macht/
Och wilia of medh mechtigh hand/
Beleggia både til Wain och Land.
Til at hempna then stora spott
Som the aff Paris haffua sät:

Hector.

Aldrigh fruchtar jagh! Grekers hoot
Medh frist medh går jagh them emoot/
Thet wore migh och en stor lust
At så medh them wäga en dust.

Priamus.

Min son jagh thet ey neta kan
Bifan wij och mång dapher Man
Haffue / som medh frimodigh hand/
Fjenden kan göra mootstånd/
Men hwem weet om på thenna tijdh
Gudharna och ära of blijdh?
Om Paris war thet fordom spådt
Longt förr än han ha liffuet säd/
At Troja skulle för hans skull
Bliffua lagt til aska och mull/

En böddh jagh när han war födder
Han skulle seer blij förödder.
Doch merker jagh i sanningh här
Aldeles oförwanskligh är
Then dom Gudharna haffua felt
Och enom sijn skyona tildelt/
En bleff och Paris vnderligh
Förwarad / i moot mijn meningh/
På thet at han thenna wända
Skulle söra of til handa.

Hector.

Läter / Härfar / thet så wara/
Spämen sto of en försära/
En heller the Grekers hoghmodh/
Wij wilom wara them nogh godh/
Men om of tyckes thetas mache
Någorlunda wara för starch/
The Amazoner wij kalle
Til hielp/ at the of bijsalle/
Hwillas dygd och stridsamma modh
Ar öffuer all Weriden lunnogh.
The skola och på thetta sätt
Känt ger na hempna then orätt
The Greker them vthan alt skäl
Tilfogade/ thet them än quäl.

Priamus.

Ja/ then saal är migh kunnogh wäl.

Hector.

Tå beder jagh han migh förtäl
Huru ther medh tilgånget är/
Tilfyllest weet jagh ey then sår.

Priamus.

Når som the Dwinnor medh stoor macht/
Mång Land hadhe sigh vnderlagt/
Både Pontum och Asiam,
Och then mechtige Cyriam,
Befruchtade the Greker sigh
The skulle them och enteligh
Besökia/ och biuda thet speel
Som them ey skulle tåckas wäll/
Ty achtade the och så wäll
Alltiidh vppå theras tilfäll/
Når så then högt berömmeligh
Orichia war stad i Krigh/
Ha leffte hemma en ringa skara
Som skulle Landet förwara/
Eände the Herculem åstad
Medh en ganska mecheigh Armad
Som össuerfäll oredeligh
Them/ vthan billigh förwaringh/

Da

Och nederflogh the Dwinnor så
Som ringa wayn hadhe på/
The meente sigh ha inlagt priis
At the på sådant skielmest wijs
Hadhe nedlagt en ringa hoop/
Aff them som gick så stort ett roop.

Hector.

Når hemkom theas Drotning båd
Kunne hon ey hemnas then wåd.

Priamus.

Wiff troor jagh thet hade så gåt
Ha döden ey kommet så brått.

Hector.

Penthesilea har jagh hört
Skal nu thet effter lenchta swårt
At han må the Greker löna
Som the så monde förtiena.
Ey will jagh henne budh finda
At hon strax må sigh hjit flynda.

Priamus.

Thetta migh stoorligh behaghar.

Hector.

Thet skal stee innan så daghar.

ACTUS V.

SCENA III.

Hector. Penthesilea,

Penthesilea.

Hodh dagh tu widd berömde hiel/
Hector, titt namn har jagh i
Hört beprissas/ ty är tuch meer (Selt
Migh och nu kiärt at jagh tigh seer.

Hector.

Penthesilea tijn ankompst är
Migh aldeles aff hiertat lår/
Tijn dygd har vthi Werlden wide
Med stoort beröm titt namn vthspridt/
Therfore Stormechtig Drotningh/
Hassuer jagh och godh förhopningh
At tu skall göra och bistånd
Moot wår fiend aff Grekeland.

Penthesilea.

Hwadh/ hassua the Greker thet modh
Hector.

Ja/ doch vthan all orsaak godh.

Penthesilea.

Ingen kon, migh better! göra
In låta migh, sådant höra.

Medh

Medh the Greker har jagh behagh
At få en gång wåga ett Slagh/
Jagh skal låta them förnimma/
Hwadh lårt har een Götisch qwinna:
Hector.

Tre j vthaff the Götter:
Penthesilea.

Ja off them vårt vthsprung flyter/
Medh Kong Berich aff Swealand
Ar vthdragen mång Ewenster man
Som har medh wåpnadh hand och macht
Mång herlig Land sigh vnderlagt.
Men når som off them en floor part/
Som hoos Pontum sigh haa nedfatt/
Wordo ganfka förrådeligh
Att sina grannar bracht om lifff/
Har thet Hustrurna förtrutt/
At the samptligh haa bestutt/
Hwarken brula Keck eller sland/
Och aldriah meer to Nål i hand/
Bihan klåda Horniff vppå
Och föda sigh medh Brönian blå/
At the Götters namn och åbra
En Kulle slätt vthe wara.
På sina Grannar haa the förff
Nem/ som them frå sina Wåns tröff
Haa

Hadhe stile/ ther aff sedhan meer
Theras modh fast tillwuxet år/
En glömde the all blödigheet/
Antogs Mans frijmodigheet/
Vthi Krigsfaker the hwar dagh
Sigh öfwa/ hadhe stort behagh/
Fechta/ stiuta/ Bogan spenna/
Tornera och medh Häst renna/
Thet monde the daghligh öfwa/
I staden för spinn^o och wäfwa,
The hender som til rock och teen
Woro skapte / bleswo ey seen
Ewerd vthdraga / Glaswen stiuta/
Fechta/ slionga/ biödh vthgiuta/
The sägo heller Harnisch glantz/
An gingo i Gästobudz dans/
Heller sägo the vthdragas
Ewerdet/ än någon samtagas/
En haa wi vthan någon Man
Öf vnderkufwat många Land.

Hector.

Ja/ thenna edher Mantligheet
Heela Werlden affsäya weet/
Och för edher skull stoer ähra
Fär edhert Föfferland bära.

Pen.

Penthesilea.

Jagh haffuer vñhi många åhr
Anfört en mechtigh Dwinno fchar/
Mången frifch Hielt medh ftoor heeder
Haar thenna mijn handlagt neder/
Doch bekenner jagh thet i dagh
Aldrigh har jagh få ftoort behagh
Haffe / at gå i någon ftridh/
Som moot the Greker fannerligh:
Medh mitt fwerd har för Trojenborgh
Stal jagh göra the Greker forgh/
Mång Grekest Dwinna frå fin Man/
Stal lös göra thenna mijn hand/
Ty thet wille jagh gerna fii /
Alla Dwinner woro fom wij.

Hector.

Penthesilea migh är fagt
At i aldrigh haffue Man haffe.

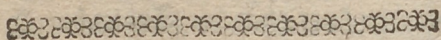
Penthesilea.

Man? Hector troo i migh för fon
Aldrigh lågh jagh ån i Mans famn/
Fyrou åhr är jagh en meer/
Ey troor jagh thet har effter fteer/
Aff Barnobeen haffuer jagh i Kriigh
Migh altidh ofwat fliteligh/

Thet

Ther plågar jagh Manfoick smeeke
At the blij om Kinder blecke/
The Greker / Skolen i så see/
At jagh skal samma kärleek tce.
Hector.

Sådhan edher benågenheet
Skal lönas medh all tack samheet/
Ty wille wij på Slottet gå
Och vidare här om rådhså.

ACTUS V.

SCENA IV.

Menelaus. Achilles.

Menelaus.

E Kätsinnige Cowalters /
Sampt i vprickrige Munsurs/
Som nu haå achtodh edhert liiff/
Hoos mitt wåga i thetta liiff /
Wost edher skal jagh och igen/
Alltiidh finnas en trogen wen.

Achilles.

Medh edher bådhe liiff och blodh
Bpsänia/hassuer jagh frist modh.
Thre på edher mijn hand gissuer
Nwadh jagh lossuar stadigt bliffuer.
Wijna

Mijna Soldater tillijla/
Skola edher aldrigh swijla!

Menelaus.

Haff tack Achilles Broder godh/

Nu har jagh sat ett lustigt modh/

Jagh hopp is wissertligh skall see

At jagh för sorggh får glädie see/

Allenast begierar jagh nu

At hwar medh vpreche finger tw

Migh wille sweria trooheet til.

Achilles.

Rätt / Edhen jagh vprechna will.

Mars och Juno the Gudhar två

Låte of alla så wäl gå

Som wi i all nödh och sakra

Menelao trogne wara

Wiliom / och ey tilbaka stää/

Erwadh som of helst på gå mä.

Menelaus.

Har tack alle som tappre Män

Medh lönen står jagh ey igen/

Them skolen i redeligh så

För än bortlöpa daghar två.

Achilles.

Nu fore/ ingen sticke i sludh

Sijn Brönia vppå thenna tijdh/

Frå

Frå Fienden är the berätt/
Han will möta på thenna slätt.
Ställer idher i ordningh godh
Och warer alla widh frist modh
Låter icke skee någon blygd/
Genom idher/the Grekers dygd/
Som altiðh så berömmeligh
Sigh hållet haffua vthi Krigh.

ACTUS V.

SCENA V.

Hector. Aeneas.

Aeneas.
Så kal wara sant som orden gå/
At the Greker sigh vnderstå
Medh oss Trojaner fånga an
Ett Krigh/ som nu säger hwar man.

Hector.
Ja/ Aenea iogh har för stå/
The Greker vnna oss en gott.

Aeneas.
För Helenæ skull sänes migh
Som Paris bortförde medh sigh:

Hector.

Hector.

Ja / Paris har sögo wäl gjorde
Som iagh aff Bressuen haffur sporde /
Them Posten förde och til hand
Som hijt kom ifrå Grekland.

Aneas.

Riäre hwadh bringa the för nytt ?

Hector.

Haffur i them icke sielst sedt ?

Aneas.

Ney / ty lystet migh så höra

Att edher / hwadh gott the föra.

Hector.

Thetta är thetas innehåld :

The wilia Helenam medh wäld

Ta igen / om Paris en will

Öuest sicka henne them til.

Aneas.

Will Paris thet inthet göra ?

Hector.

Ney / ett ord thet om en höra.

Aneas.

Thet synes inu better wara /

Att föra alla i sakra /

The Greker har iagh hört alltiidh

Att ett mechtigt folk vithi stridh.

¶

Hector.

Hector.

Ey bår jagh ån för them sakra.

See / hwadh för solet mon thet wara?

Aeneas

Hector, Sienden thet wiff är /

Fallom stroy meotan medh en här.

Hector.

Larm / Larm / Larm / Soldater här wth /

Dåde medh Böffer / Swerd och Sputh.

Sienden of beleggia will /

Ey hörer här en drögsmål till.

Aeneas.

Nu här an / wåge liff och blodh /

Then siet Fädernesland är godh /

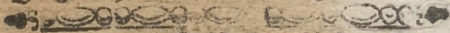
Ingen låte modet falla /

Dihan träden frische til alla.

Hector.

Före / geer fyr och warer en seent

Jagee them aff plagen i g. n.

ACTUS VI.

SCENA I.

Menelaus. Achilles.

Menelaus.

A Chilles kemp stark och godh /

Jagh har förstat edrs sista modh /

100

D

Och kan idher rätt sitelligh
 Betacka / at Jhaffuen migh
 Thera bistånd welet göra/
 Kriget hielpa at vchföra:
 Men effter jagh wäl finna kan/
 At wårt vpsät ey wil gå an/
 Tycker migh nu rådhsampt wara/
 Thenna handel låta fahra/
 Armeen samma kalla fast/
 Och til Keps stiga medh en hast.
 Wij weliom of låta nöya/
 Här uenar ey länger dröya.
 Ty thet kan jagh och wäl förstå/
 Hwadh fördeelt wårt Landh haffua må
 Ther aff at wij så längan tijdh/
 Ja tyio åhr hafwom i strydh
 Vthu Landet borto warit/
 Thet J och haffuen försahrit:
 Hustruene Skola och längta/
 Och högghigh ther effter trängta/
 At the en gång kunde få hem
 Sjina Wän i Landet igien.
 Ther wij aff Brefswen kunne see/
 Som daghligh til of skicka the.

Achilles.

Ey / Menelae, grant weet jagh/
At i thetta icke tager lagh/
Om wij wår reputation
Ey weliom förlora medh hän/
Lå så wij ey så letteligh
Nu öffuergiffua thetta Krigh/
En stoor despect / seer och alla/
Om wij thet så låte falla.
Hadhen i medh Kriget affsiät/
Och aff Landet ey draget bort/
Lå hadhen i hafte heder stör/
Sådant borde ehr betänckia för.
Stoor neesa är thet ey alleen
Vthan och stoor skade och meen/
Hwar wille man få recompens
För then bekostnadh och expens
Som på thetta Krigh anwend är/
Om wij thet så nidhladhe här?

Menelaus.

Achilles thet weet jagh wål grant/
At idhert taal är wist och sant/
Doch annor behwäggh jagh ey seer/
Kådhat finna kan jagh ey meer.

Achilles:

Menelae warer men tröst/
En fattas migh än modh i bröst/
Jagh och Ulysses både två/
Hassuom vptencht ett annad råå.

Menelaus.

Säger Achilles hwadh thet är.

Achilles.

Jagh will göra som i begier.

Staden är fast at man cy kan/
Medh storm och macht öffuerwinnan.

Ly willom wij medh konst byggia

En stoer Tråhest/ och inlyctia

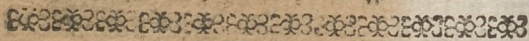
Jhonom mång bewäpnat man

Som wäl kempa och fridha kan.

Hanskal sättias på plaken qwar/
Ther wart Fältläger warit har/
Når wij rå alle ther ifrå fly/
Komma aff Staden medh en hy/
Vnga/ ga nbla / siora och små
Spectekiet at skoda vppå.
Strax skal wara bestält en Man
Som sitt taal artiglt ställa kan.
Och them intalar thet behänd/
At wår machi är til byggia wånd.

Och hafuom then Hästen betenckte
Gudharna/ och til Offer skenckte/
När the thetta så at höra/
Strax the he nom medh siagh föra
Medh stoor Triumph åt Stadhen in/
Tå skal aff Hästen medh ett sin
Vthspringa en temligh Krigghår/
Och alle griipa til gewär
Begyonna at skuta och slå
At thet i wårt Feide höras må/
Och wij strax alle som en Man/
Lillika falle Stadhen an/
Så kunnom wij på thetta sätt
Tyem offuerwinna alla slätt.
Menelaus.

Idhert rådh wål behagar migh/
Handlar ther medh för sicteligh.
Gudharna gifue nådh ther til
Ac wil mi i spelas thetta spel!

ACTUS V.

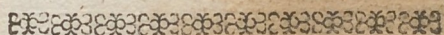
SCENA II.

Servus. Priami.

Servus.

WIn Konungz och Herres befåhl/
Hassus jagh effterkommet wål/
Lägret

Lågret hoffuer jagh nu beseder/
 Ther fins i sanningh wara speder/
 Som rycket för min Herra kom/
 At fienden hadhe wendt om.
 Ty inhet jagh ther röros seer/
 Hwarken hundh eller hana meer.
 Doch vnder jagh migh aidra måst/
 Hwadh thet skal wara för en Håst/
 Som är på samma plagen stält/
 Ther the förr lågho medh siet fält/
 Men jagh wil migh en för summa/
 Konungen thetta förkunna/
 Jagh wiet han får ett lustigt modh
 Dihaff ihenna tijdander godh.

ACTUS VI.
 SCENA III.

Priamus. Thymoetes. Laocoon,
 Pastores bini. Sinon.

Priamus.

L I barmhertigt Gudhorns wärk/
 Är thet/at wår Fiende stark/
 Som os har wingat så lång tijdh/
 Medh belägring / skermet och stridh/

I iij

Ar

Är nu bortryckt / at hwar medh roo
Kan här bådhe wistas och boo.
För then nådh och barmhertigheet/
Bör of i alla Ewigheet
Gudharnas Mayestet prisa/
Som wille of gott bewisa.
Hwadh gott som friden har medh sigh/
Kan ingen tänckia lätteligh/
Wihan han först kenna lærer
Ofridh/ som all gott förtärer.
Ty må wij alle glädias frutt/
Som ärom wår nödh bliffne qwitt.
Men hwem är thet som kan funda/
Eller rättelig v hgrunda
Hwadh the Grefers mening har watt/
At the på plaken höffua jatt/
Efter sigh thetta lpe statel/
Thet är förwist stort Mirakel.
Thymetes jären försan
En w is/ klock och förständigh Man.
Ty säger j migh först här om /
Idher mening tentens och dom.

Thymetes.

Ehrs nådh will jagh låta förstå/
Hwadh som mijn mening wara må
Teckes

Leckes id her mitt råd h höra/
Så wiliom wil låta föra
Thenn. Hästen i Staden in/
Och på Slotet i samma sin
Ho nen sättia/ at han ther må
For ett ewigt monument stå,
Som witna kan huru vnderligh
Wij hulpne äre aff thenne stridh.

Priamus.

Edhert råd h migh behagor wå/
Hwar före och är mitt befål/
At i thenna Häst nu strax fort/
Fören in genom wår Stadzport.
Tager alla wi hi medh hast/
At Staden ic her skynder fast.

Lacoon. Presten Lacoon

Hey/ hål op/ låt hwad h för kommer ned til de
därskap länder af Siots

Ja/ oförstånd och galens tra/ och forbrude
skap/ toru in Hästen/

Är thet som i här fahren komma Henders
medh na med then Gies
tliche fången.

Äh hwadh ska' doch betyda thet/

Täncken i at the Greker platt/

Hassua nu budet och godh natt?

S v.

Nej

Ney / ingalund kennen Jey
 Theras illistiga bedreg?
 Thetta spökie som J här seen/
 Är oss bygt til skadha och meen.
 Antingen är thet ther til giordt/
 At sprängia sönder wal och port
 Eller och ther i fördäld är
 En stor deel aff the Grekers här.
 Ty är bäst at man thet störter
 J hafwit / eller försöler
 Hwadth som thet vihi är fördäle
 Ja hemligh förborgat och håle.
 Hörer / i här är thenna Häst / Han störter rå
 Wachte hwar sigh som honom medh
 han kan bäst. en speß.

1. Pastor.

Din Greleske förrådare/
 Tuiff / schielm så och misbdådare
 Tu skal nu få tijn rätta lön/
 Ey skal tigh hielpa någon bön.

2. Pastor.

Wij wiliom honom nu föra
 Tu Kongen / at han må göra
 Medh honom hwadth han sielssuer wil/
 Ledh honom fort / Slån dight ther til.

Sinon,

Sinon,

Ah låre slå migh ey så hårt/
Vihan för migh til Kongen bort/
At jagh medh honom tala må/
Hoo weet hwadh mitt taal kan förnä.
Ah tröste migh Gudh orma Man/
Hoo är then migh nu hiepa kan?
Jagh är stad i så stor fahra/
At jagh ey kan säker wara.
Någenstodz här i Werlden meer
Ehwar i jagh migh wender och seer.
The Greker vana migh ey gott/
Trojaner göra migh siort spott/
Och haffua migh nu grepet fast/
Migh döda willa the medh hast.

Priamus.

Hvar haffuen i taghet then Man
Som i här fångnan liden fram.

i. Pastor.

Aff the Greker en han är/
I Galgan hängtas är han wär.

Priamus.

Hör tu sägh migh för v:han sweck/
Om tu i sanning äst en Greck?

Sinon,

Sinon.

Annat jagh ey säya kan /
An at jagh är en Grekest Man.
För fattighdom och stoor armodh
Sende migh min Fadher godh/
Thetta Krigh och migh beror /
En Kammerrath / och godh stalbror/
Hwitten Ulysses förgiorde/
Thet i v:han twiswel sporde/
Thersöre at han råden gaff
At man medh Kridh skulle stå aff.
Thenne handel migh högt förtröt/
Jagh poekades och illa löt/
Sadhe/ om jagh och kan komma
Medh helsa / lycko och fromma
En gång hem vthi Grekeland
Hans dödh skal ta hem pna min hand.
När Ulysses the wetta fick/
Strax han i vårt Lager vthgick /
Och migh belögh rätt vppenbar
För hwar Man som i Lagret war/
Thersöre grephwar man til migh
Stort haat och afwund bitterligh.
När ta Presten Calchas framkom/
Och för the Greker sadhe om/

At Apollo gaff them thet swar/
The skulle aff the Grekers schar
En Man offra / så frampt the tā/
Skulle gott wäder och wind få/
The medh the öffuer siöo och sand
Kunde segla til Grekeland.
Hwaröre tā strax dömdo migh
Hwar Man til offer hasteligh.
Men när jagh sågh mijn lägenheet
Kymde jagh medh behändighet
Ifrån them / och rätt hasteligh
Jett moras fördoelde migh/
Til thes the Greker i en hoop/
Medh sitt Fältläger ryckte op.
Ty faller jagh nu här neder
Och edhers Nådhi kiärligh beder
At J wille för eht Crona/
Migh arme Man lifwet stona.

Priamus.

Slåp honom lös och war ey seen/
Honom skal ey tilfogas meen.
Sinon haff tu man ett gott modh/
Jagh loswar tigh säkerheet godh/
Om tu i sanning rätteligh/
Kan säya och förkunna migh/
Hwadh

Swadh the Brekers mening har watt/
Medh thenna Hast som här står satt.

Sinon.

Widh Sool Wåna och Stiernor all
Swår jagh / at jagh i thetta fall
Sanningen ey förtija will
Gudharna ware migh så mill,
Wårt Folk hafuer i åhren mång
I Krigh hafte lycka och framgång.
Gudharna wår^o och altijdh blidh /
Pallas och så in til then tijdh:
Ulysses hennes Tempel boldh
Upprödt och rofwade medh woldh/
Hwiltens Belåte han borttogh
Och thår medh i vårt låger drogh.
Etroy lät hoon sin grymhheet schina/
Medh många affecter sina/
På hennes Belåt bleff man war/
At hoon til och stoor wrede bar/
Ty ånd och thet war giort off gull
Synes thet ganska bitterfull/
Dghonen som en eldh brunno/
I stoor förskreck wij ther kommo
Aff thy ley swetten nedh på Jordh
Sin spegh thet uphoff som til mordh

Wij

Wij reuade enbelligh /
At hoon wille och wora blidh.
Tå kom fram wår öfwerste Prefs
Och befatte göra then Hast
Henne til åhra / att wij så
Roete igen hennes gunst få.
Han dödd och gifran så stor /
At han ey gifnom ehr Stadz doer
Til ewentros Pull' införd bliffua
Når the här mofen igen lesua
Och J således winna gunst /
Att Gudhinnan aldels omsunsk.
Hwarför om J i thetta sin
Kunne komman i Staden in.
Pallas ehr wist gunstig bliffuer
Och alltiidh stor lycka giffuer /
At ehre Ryke och Regiment
Warder wida berömt och licnt.

Priamus.

Sinon troor tu thetta förwist.

Sinon.

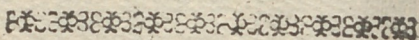
Min Herre thet är sanning wist.

Priamus.

Så tager nu medh alla mach /
I honom / och som för är sacht /

36

Förer honom äth Staden of
Jagh är förwiffo i thet hof
Ä thet skal of ni godo skee/
Och Gudhinnan alt gott betee.

ACTUS VI.
SCENA IV.

Sinon. Menelaus. Achilles.

Sinon.

Sär / här i rätt / Kassans Krigsmän/
Faller nu fort ni hwar och en.
Medh list har jagh så mycket giordt/
At nu är öpnat theros port:
Äff Hast. n vthspringa the fast/
Kommer them it' bistånd medh hast.
Achilles.

I friske Soldater alla

Läter edert inodh ey falla/
Jagh will wara hoos idher nemst/
Och sielff stupa i spegen fremst/
Sal an / sal an lät Trumman gå/
Staner hwarcken floor eller smä.
Menelaus.

Häller idher frist säger jagh/
Om wij nu winne thetta slagh/

Gott

Godh lön Skolen i så aff miagh/
Strijder men nu frienodeligh.

A C T U S VI.

SCENA V.

Aeneas. Anchises

Aeneas.

O Paris, Paris i hwadh sorgh/
Hassuer tu kommet Troja borgh/
Then förr war kendor i Werlden widt/
Ar nu sin ähra blesuen qwit/
Och warder innan en kort stund/
Jemmerligen förstörd i grund/
Sienden har sät öffuerhand/
Och will rätt nu slicka i brand.
Sådant Tyrannij är här steds/
At ingen thet vthsäna weer.
Konungen sielf som Cronon bar
Dratz nu in för högsta Altar/
Ja vthi sin egen Sons blodh/
Bless slachader then Herren godh.
Hector hans Son som war försan/
En doppher hielt och stridbar man
Ynkeliagh vthaff dagha tegg
Och trey slagh runt kring Staden drogk/

U

Här

Här är slagen så mången Man/
At ingen thet vthräkna kan/
Ther til medh bliyr och många tusend
Känt strax vthaff Eiden förbi endt
Jte sådant ynkeliqit mord
Var förr i Werlden aldrigh spordt.
Paris och Helin hade två
Wilia låta sigh ådra så/
Och döo vppå hvars annars arm/
Och så ånda sitt lifft medh harm.
Nu min käre gambie Fadt er
Hörer nu hwodh jagh här råder.
W.ilen i then fahra vngå
Så flir ju strax medh migh här frå.
Achiles.

Efter jagh är så gammal Man/
Långt här ifrån jagh ey fly kan.
Themå fly som vnga åra
Mita been orka migh ey båra.
Ty wilt jagh nu här bliffua qwar/
Stoor dhra fienden ey haer
Ther aff / at han slår migh ihialt/
Min käre Son tu far nu wål.
Aeneas.

Uhey min Fadt er icke så
Medgan i icke orkan gå

På min rygg wil jagh ehr bära/
Widh handen leda min Son liära,
Anchises.

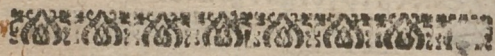
Gudharna vthaff sin miskund/
Låte of ey förga i grund.

EPILOGUS.

Wdhaffue wij til enda förde
Med lust vårt spel/som i han hörde/
Hvilket giffuer of then lära/
Aman wijsheet dygd och ähra
Alltindh skall haffua i stor acht/
Och okysheeten fly medh macht;
Ty wijsheet och dygd så godh lön/
Men otucht ond/thet på sig rön
Troja, Paris, Heleen och så/
Them monde hon til Jorden slå.
Pryd tigh thet för cho tu äst
Medh wijsheet och dygd aldra måst:
För okysheet wachta tigh wäl/
Non skadar tigh til lifff och siäl:
Ty fast hon än synes liusligh
Förer hon doch fördärff medh sigh.
Om tu thet gör ästu Gudh lär/
Ty Gudh sielf en kysst Ande är.

Thet affuer och i Himmels högd/
Een Ewig salighet och frögd.
Gudh vane of alla sammen
Then bekomma/ Amen/ Amen!

L. S.

Het affuer altijdh varit achtad för
een nyetigh tingh / så wäl hoos Heds
Sångar som Christna: Ibland and
dra lofliga öfringar som Ragsdommen
frändens kan hafwa nytto aff / at han wihi
Comœdiæ spel och vnderuiddhen bliffuer
öfwoch och brufader / ty thet aff bekommer
en icke alinast dristighet til at tala / skick
lighet i omgengie / förfabrenheet wihi gam
bla Historier och handlingar: Bihan och/
thet förnemstar / een krafftigh förmaningh
til ett försigtigt och ährligt leswerne. Ty
dånsedi wi Christne wäl hafue Gudz ord/
som of kan vnderwissa huru wi wäret leswers
ne här i B. ridenne stote anställa / sly och sly
sonden och leswa Christenigen: Lickwäl är
Wennislian så aff Naturen siandh / at hon
mycket snarare låter sig ifrå thet onda aff
skickia igenom andras Exempel / synners
ligen

liken när hon vithi någhen Tragœdia lifa
f m medh ôghonen sielf bestodard / huru yns
keligen them är gånget som sigh vithi then el
ler then odnad haffua försedt. I hwem
skulle vthan största grufwelse och medhômis
kan kunna bestoda vithi een Tragœdia re
prænteras och framställas the twenne
Bröders / the Thebaniske Förfars ymtelis
ga mord / som stupade på hvars annors
Swerdh / och Wedrun / som försent fram
kom till at åthärlia fruden / drogh Swerdet
vithu then eens sin Son och ther medh / som
th i annu i bloden warint war / sigh igenom
stact fact in des / när hon till Jorden föll / bege
gia sina Söner vithi sin famyn. Seruthan
många andra sådana gräseliga Exempel
hwilka alla haffua sina beynnerliga påmin
nelser och riktiga Lardommar, och thet
mycket kraftigare när the vithi ite Comœ
dia speel framställas / än tillest läses / I hwil
ka then oförfarne Dåddommen kan / som
Terentius tolår / periculum ex alijs face
re sibi quod ex utro fiet; Therfore och
Pindarus införer Ixionem implicitum
rotæ apud inferos hanc vocem clami
tantem:

Disci-

*Disce iustitiam moniti & non spernere
divos.*

Allså är och ihetta om Paris och Helena
ett klare Exempel / som och låra kan hwarde
gott låsferdigheet och Drogdennes föracht
medh sigh förer / hwilket jagh till wår Scholas
Wagdoms öffning i Comœdiæ wijsa haffs
uer stält och på Rym affsat / och thet i flerstå
hossigheet / efter som insalien haffna kunnat
wara / vthan widt betruckiande / Hwar före
jagh och heppas / at then fromme Läsaren /
som weet miina stunder ut arnat / som inche
ra macht på ligger / wara bundne / skal wäl
till godo tagha om icke allt är så bequemma
stelt / och medh så artiga Rym som thet sigh
borde affsatt. Jagh bekanner och wäl at
flerwa Historien är icke heller alltyd så
noga efterfölgd / thet och vithi sådana spel
sellan skeplågar. Vale.

N. H.

Register på the Personers Namn
som Comœdien speladi:

Prologus och Epilogus war

Olaus Nicolai Marélander.

Juno: Nicolaus Olai Bolander.

Pallas: Johannes Olai Förladius.

Venus: Andreas Laurentij junior.

Cupido: Johannes Barats Calmar.

Grammatica: Olaus Bergeri Calmar.

Rhetorica: Arvidus Bergeri.

Dialectica: Ericus Georgij S.

Arithmetica: Olaus Hiero.

Geometria: Johanne.

Astronomia: Samu.

Musica: Johannes.

Priamus:

Hecuba: Ma.

Archelaus: Pet.

Famulus: Arvid.

Hector: Arvid.

Paris: Nicolaus.

Aeneas: Hemming.

Anchises: Nicolaus Petri Glandensis.
Dromydaren: Jonas Matthiae Scherlov
Venator: Andreas Laur. Krochlander.
Laocoon: Magnus Magni Beckius.
Thymetes: Andreas Oestani Triburgius.
Penthesilea: Laurentius Pancherus.

. The Greker.

Menelaus: Johannes Laur. Juniander.

Helena: Jonas Stephani Lappius.

Achilles: Gisle Arvidi Unnerus.

Sinon: Paulus Danielis Repplerus.

Clytemene: Zacharias Olai Eerladus.

Aethra Petrus Olai Calmarionensis.

Nicolaus Iona Knapperus.

Johannis Arbyensis.

Olai Glandensis.

Enons: Austroburgius.

Laur. Morel.

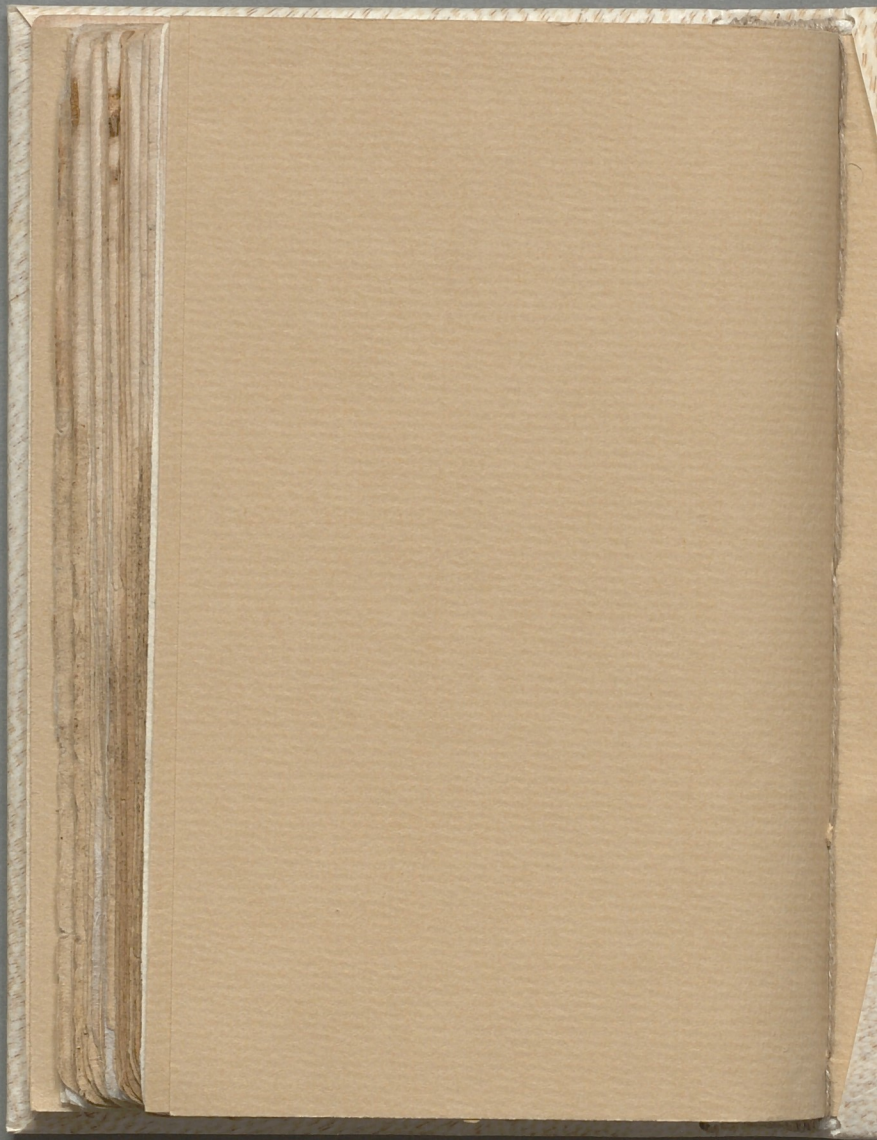
ia.

1982
640:2

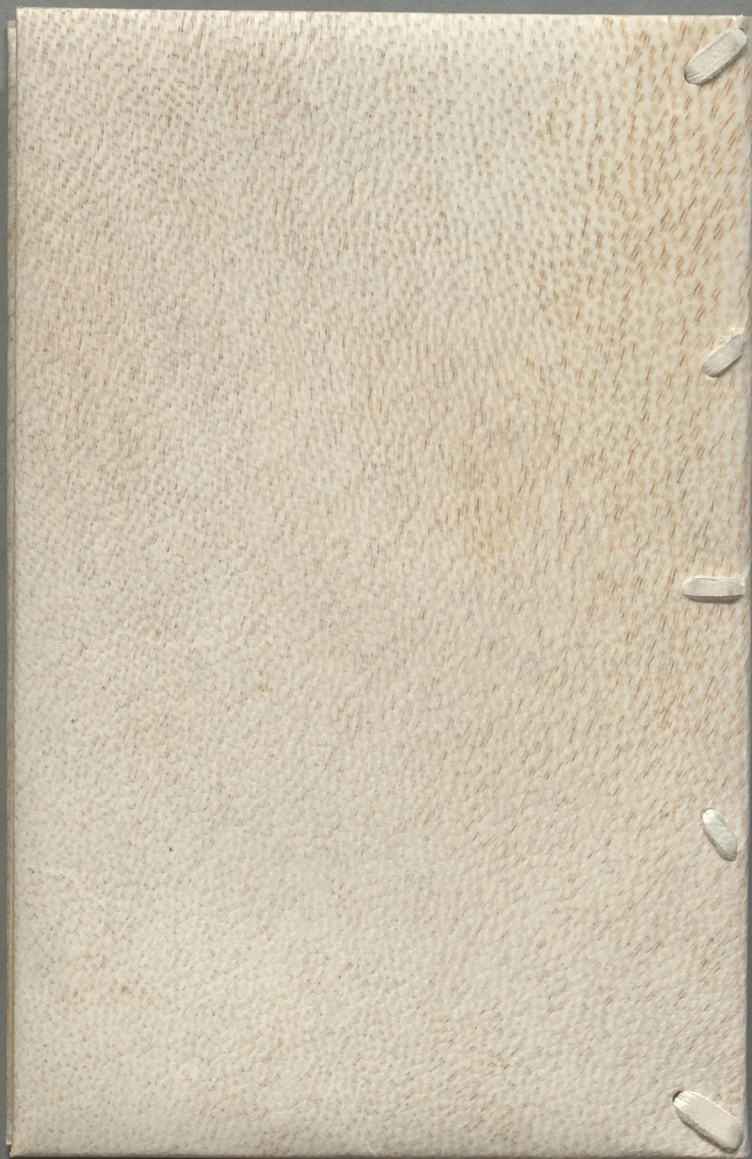

www.books2ebooks.eu